

TRADING In THE ZONE

MASTER THE MARKET WITH
CONFIDENCE, DISCIPLINE AND
A WINNING ATTITUDE

โซน แห่งเทรดเดอร์

เหนือกว่าตลาด
ด้วยทัศนคติแห่งผู้ชนะ

Mark Douglas
เขียน

ชินวิษ ฐเนศสกุลวัฒนา
แปล

Six

www.nsixbook.com

พิมพ์น
กระดาษถนอมสายตา
www.greenread.com

อ่านได้นาน

Trading in the Zone

โซนแห่งการตลาด

- เรื่อง • Trading in the Zone
- เขียน • Mark Douglas
- แปลและเรียบเรียง • ชินวิษ ธเนศสกุลวัฒนา
- บรรณาธิการบริหาร • เอกสิทธิ์ หัสสรังสี
- บรรณาธิการ • กฤษฎา หัสสรังสี
- ศิลปกรรมปก/รูปเล่ม • bluepixel

ISBN : 978-616-79660-1-4

N6 - 03 - 1058 - 8 7 6 5 4 3 2 1

Copyright © 2000 by Mark Douglas

Thai language translation copyright © 2015 by Fidelity Training Co., Ltd.

All rights reserved.

จัดพิมพ์โดย : สำนักพิมพ์ Nsix

บริษัท พีเดลลิตี้ เทรนนิ่ง จำกัด

46 ถนนสตรีวิทยา 2 ซอย 3

แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230

โทรศัพท์ 084-332-9735

www.nsixbook.com

www.facebook.com/nsixbook

email : nsix@nsixbook.com

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท ซีอีดียูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

ชั้นที่ 19 เลขที่ 1858/87-90 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา

เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260 โทรศัพท์ 02-739-8000

พิมพ์ที่ : บริษัท ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด

สารบัญ

คำนำ 6

แบบทดสอบทัศนคติ 10

บทที่ 1 เส้นทางสู่ความสำเร็จ: การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน
การวิเคราะห์ทางเทคนิคหรือการวิเคราะห์สภาพจิตใจ 16

บทที่ 2 การหลอกล่อ (และความอันตราย) ของการเทรด 36

บทที่ 3 การแสดงความรับผิดชอบ 57

บทที่ 4 ความสม่ำเสมอ: ภาวะของจิตใจรูปแบบหนึ่ง 89

บทที่ 5 พลวัตของการรับรู้ 104

บทที่ 6 มุมมองของตลาด 128

บทที่ 7 ความได้เปรียบของเทรดเดอร์:
การคิดในรูปแบบของความน่าจะเป็น 145

บทที่ 8 ทำงานกับความเชื่อของคุณ 177

บทที่ 9 ธรรมชาติของความเชื่อ 191

บทที่ 10 ผลกระทบของความเชื่อที่มีต่อการเทรด 208

บทที่ 11 วิธีคิดแบบเทรดเดอร์ 234

แบบทดสอบทัศนคติ 275

คำนำผู้แปล

ในขณะที่ผมเริ่มเขียนคำนำสำหรับหนังสือเล่มนี้ ตลาดหุ้นเพิ่งจะปิดไปพร้อมกับ การตกลงมาถึง 65 จุดในวันเดียว มันทำให้ผมนึกถึงหัวข้อหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ “ลักษณะพื้นฐานที่สุดของตลาดคือมันสามารถแสดงตัวตนของมันออกมาในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างเกือบจะไม่มีที่สิ้นสุด” ซึ่งผู้เขียนใช้มันเพื่ออธิบายถึงความจริงข้อแรกของตลาดคือ “อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นได้ในตลาด” สำหรับตัวผมเอง ผมไม่มีข้อสงสัยเลยว่าการที่จะอยู่รอดได้ในตลาดหุ้นนั้นไม่ใช่การทำกำไรจำนวนมากได้เป็นครั้งคราว แต่เป็นการรักษากำไรที่ทำได้และเงินทุนของเราในช่วงที่ตลาดวิ่งไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับเราอย่างรุนแรงและรวดเร็ว

ตลาดหุ้นไม่ใช่ที่สำหรับจะมาเอากำไรออกไปได้ง่ายๆ คุณกำลังต่อสู้กับกองทุนมืออาชีพและกลุ่มคนที่ฉลาดและมีอำนาจทางการเงินมากที่สุดทั้งจากในและนอกประเทศ คนจำนวนมากเข้ามาแล้วก็ต้องออกจากตลาดหุ้นไปอย่างเจ็บปวด มีเพียงคนที่จริงจังเท่านั้นที่จะอยู่รอดได้ในระยะยาว คุณอาจจะศึกษาเทคนิคและเข้าอบรมหลักสูตรการลงทุนต่างๆ มาเป็นจำนวนมาก แต่คุณก็ยังสงสัยว่าทำไมคุณถึงยังไม่ประสบความสำเร็จในระดับที่คุณควรจะทำได้ ถ้าคุณเป็นอย่างที่ว่ามันนี้ หนังสือเล่มนี้จะเป็นหนังสือสำหรับคุณ เนื้อหาในหนังสือ Trading in the Zone จะพาเราไปไกลกว่าและเหนือกว่าการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานหรือการวิเคราะห์ทางเทคนิค เพราะมันจะนำเราเข้าไปสู่โลกของการวิเคราะห์สภาพจิตใจในการเทรดซึ่งเป็นโลกที่เรามักจะละเลยหรือบางคนอาจจะไม่เคยรับรู้ถึงการมีอยู่ของมันด้วยซ้ำไป ถ้าคุณเคยสงสัยว่าทำไมคุณถึงไม่ยอมตัดขาดทุนจนสุดท้ายต้องขาดทุนอย่างหนัก ไม่ยอมขายทำกำไรจนกำไรนั้นตกกลับลงมากลายเป็นการขาดทุน หรือไม่ได้เข้าไปทำการเทรดที่คุณมั่นใจว่าจะออกมาเป็นชัยชนะ เพราะความลังเลใจของคุณแต่กลับเทรดตามที่คนอื่นบอกโดยที่ไม่ใช่แผนการของคุณเอง คุณไม่เข้าใจว่าด้วยความรู้ที่คุณมี ทำไมคุณถึงยังทำความผิดพลาดในการเทรดที่พบได้ทั่วไปแบบนี้ให้เกิดขึ้นมาซ้ำแล้วซ้ำอีก บางทีคำตอบอาจจะอยู่ในวิธีที่คุณคิดเกี่ยวกับการเทรด และผมหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะให้คำตอบกับคุณและช่วยให้คุณให้พบหนทางไปสู่การประสบความสำเร็จในการเทรดได้

คำนำ

เป้าหมายของเทรดเดอร์ไม่ว่าจะเป็นคนใดก็ตามก็คือการทำกำไรให้ได้ อย่างสม่ำเสมอ แต่ถึงกระนั้นคนจำนวนน้อยมากเท่านั้นที่จะทำเงินได้สม่ำเสมอ อย่างแท้จริงจากการเป็นเทรดเดอร์ อะไรคือคำอธิบายของการที่เทรดเดอร์ส่วน น้อยเหล่านี้สามารถที่จะประสบความสำเร็จได้อย่างสม่ำเสมอ สำหรับผมแล้ว ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดก็คือปัจจัยทางจิตวิทยา ผู้ชนะอย่างสม่ำเสมอ นั้นคิดแตกต่าง ออกไปจากคนอื่นๆ ที่เหลือ

ผมเริ่มต้นการเทรดในปี 1978 ในเวลานั้นผมกำลังเป็นผู้บริหารของ บริษัทตัวแทนประกันภัยด้านการพาณิชย์แห่งหนึ่งในย่านซานเมืองดีทรอยต์ รัฐมิชิแกน ผมมีอาชีพที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงและคิดว่าจะสามารถส่ง ผ่านความสำเร็จแบบเดียวกันนั้นไปสู่การเทรดได้อย่างไม่ยาก โชคไม่ดีที่ผม ค้นพบว่ามันไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย เมื่อมาถึงปี 1981 ผมก็รู้สึกเบื่อหน่ายเต็มที่ แล้วกับความไร้ความสามารถของผมที่จะเทรดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพใน ขณะที่ทำงานอย่างอื่นไปพร้อมกันด้วย ดังนั้นผมจึงย้ายไปศึกษาใกล้และได้งาน เป็นโบรกเกอร์ในบริษัทเมอริล ลินช์ที่ตลาดแลกเปลี่ยนแห่งชิคาโก้ ผมทำผล งานได้เป็นอย่างดีบ้างอย่างนั้นหรือ ภายในเก้าเดือนนับตั้งแต่ผมย้ายมายังชิ คาโก้ ผมก็สูญเสียทุกอย่างที่ผมเคยมีไปจนเกือบหมด การสูญเสียของผมนั้น เป็นผลลัพธ์มาจากทั้งการเทรดของผมและรูปแบบการใช้ชีวิตแบบหรูหราของ ผมซึ่งทำให้ผมจำเป็นต้องหาเงินจำนวนมากมาให้ได้จากการเป็นเทรดเดอร์

จากประสบการณ์ในช่วงเริ่มต้นของการเป็นเทรดเดอร์ในแบบนี้ ผมจึง ได้เรียนรู้อย่างมากมายเกี่ยวกับตัวผมเองและเกี่ยวกับบทบาทของจิตวิทยาใน การเทรด ผลลัพธ์ก็คือในปี 1982 ผมได้เริ่มเขียนหนังสือเล่มแรกของผมคือ The Disciplined Trader: Developing Winning Attitudes ในตอนที่ผมเริ่มต้น โครงการนี้ ผมไม่รู้มาก่อนเลยว่ามันเป็นเรื่องที่ยากเพียงใดในการเขียนหนังสือ

หรือการอธิบายอะไรบางอย่างที่ผมเข้าใจในรูปแบบที่จะเป็นประโยชน์กับคนอื่น ๆ ผมคิดว่าผมน่าจะใช้เวลาอยู่ระหว่างหกถึงเก้าเดือนในการทำงานนี้จนเสร็จ แต่มันกลับต้องใช้เวลาไปถึงเจ็ดปีครึ่งและในที่สุดแล้วก็ได้ถูกตีพิมพ์ออกมาโดยสำนักพิมพ์ Prentice Hall ในปี 1990

ในปี 1983 ผมออกจากเมอร์ริล ลินช์ เพื่อมาเริ่มต้นบริษัทให้คำปรึกษาด้านการลงทุนชื่อ Trading Behavior Dynamics ซึ่งในปัจจุบันนี้ผมเป็นผู้พัฒนาและจัดการสัมมนาในเรื่องจิตวิทยาของการเทรดและมีบทบาทในด้านการเป็นผู้ฝึกสอนการเทรด ผมได้ทำการนำเสนอจำนวนนับครั้งไม่ถ้วนให้กับบริษัทการเทรด บริษัทสำนักหักบัญชี บริษัทโบรกเกอร์ ธนาคาร และการประชุมด้านการลงทุนทั่วทั้งโลก ผมเคยทำงานในระดับบุคคลแบบตัวต่อตัวกับเทรดเดอร์ทุกๆ ประเภทในธุรกิจนี้รวมไปถึงฟลอร์เทรดเดอร์ นักประกันความเสี่ยง ผู้เชี่ยวชาญด้านออปชั่น และผู้ให้คำปรึกษาด้านการเทรดสินค้าโภคภัณฑ์รายใหญ่ที่สุดบางคนมาแล้ว รวมไปถึงมือใหม่หลายคนอีกด้วย

เมื่อมาถึงตอนที่ผมเขียนหนังสือเล่มนี้ ผมได้ใช้เวลาสิบเจ็ดปีหลังสุดมานี้เพื่อทำการวิเคราะห์พลวัตทางจิตวิทยาที่อยู่เบื้องหลังการเทรด ซึ่งทำให้ผมสามารถพัฒนาวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการสอนหลักการที่ถูกต้องของความสำเร็จ สิ่งที่ผมค้นพบก็คือ ในระดับพื้นฐานที่สุดนั้น มันมีปัญหาอยู่ในวิธีที่เราคิด มันมีอะไรบางอย่างอยู่ในธรรมชาติของวิธีที่จิตใจของเราทำงานซึ่งไม่เหมาะสมเท่าไรนักกับลักษณะเฉพาะตัวที่ตลาดแสดงออกมา

เทรดเดอร์ผู้ซึ่งมีความมั่นใจในการเทรดของพวกเขาเอง ผู้ซึ่งมีความเชื่อมั่นในตัวเองที่จะทำในสิ่งที่จำเป็นจะต้องทำโดยปราศจากความลังเลคือคนที่จะประสบความสำเร็จ พวกเขาจะไม่มี ความกลัวต่อพฤติกรรมที่เอาแน่เอานอนไม่ได้ของตลาด พวกเขาเรียนรู้ที่จะมุ่งเน้นไปยังข้อมูลที่จะช่วยให้พวกเขาระบุโอกาสในการที่จะทำกำไรมากกว่าที่จะไปมุ่งเน้นที่ข้อมูลที่จะส่งเสริมความกลัวของพวกเขา

ในขณะที่เรื่องนี้อาจจะฟังแล้วดูซับซ้อน แต่ทั้งหมดของมันก็คือการเรียนรู้ที่จะเชื่อว่า 1) คุณไม่จำเป็นต้องรู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นต่อไปเพื่อที่จะทำเงิน

2) อะไรก็สามารถเกิดขึ้นได้ และ 3) ทุกๆ ขณะนั้นมีความเฉพาะตัว หมายความว่าความได้เปรียบและผลลัพธ์ทุกครั้งนั้นเป็นประสบการณ์ที่มีความเป็นเฉพาะตัวอย่างแท้จริง การเทรดนั้นอาจจะออกมาได้ผลหรือไม่ได้ผล ไม่ว่าจะในกรณีใดคุณรอจนกว่าความได้เปรียบครั้งต่อไปจะปรากฏขึ้นมาและทำขบวนการนั้นซ้ำอีกครั้งไปเรื่อยๆ ด้วยวิธีการแบบนี้คุณจะได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบว่าอะไรที่ใช้ได้ผลและอะไรที่ไม่ได้ผล และสิ่งที่สำคัญพอๆ กันก็คือคุณก็จะสร้างเป็นความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเองเพื่อที่คุณจะได้ไม่สร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นกับตัวคุณเองในสภาพแวดล้อมที่มีคุณสมบัติแบบไม่มีขีดจำกัดในอย่างที่ดีลาดเป็น

เทรดเดอร์ส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่าปัญหาในการเทรดของพวกเขาเป็นผลลัพธ์มาจากวิธีที่พวกเขาคิดเกี่ยวกับการเทรด หรือเฉพาะเจาะจงกว่านั้นก็คือวิธีที่พวกเขาคิดในขณะที่พวกเขากำลังทำการเทรด ในหนังสือเล่มแรกของผม The Disciplined Trader ผมได้ระบุถึงปัญหาที่เทรดเดอร์ต้องเผชิญจากมุมมองทางด้านจิตใจและจากนั้นก็สร้างเป็นกรอบทางปรัชญาเพื่อทำความเข้าใจกับธรรมชาติของปัญหาเหล่านั้นและสาเหตุว่าทำไมพวกมันจึงเกิดขึ้นมาผมมีจุดประสงค์หลักในใจอยู่ห้าข้อในการเขียนหนังสือ Trading in the Zone

- เพื่อที่จะพิสูจน์กับเทรดเดอร์ว่าภาวะที่ตลาดที่มากกว่าหรือดีกว่านั้นไม่ได้เป็นวิธีการแก้ปัญหาของความยากลำบากในการเทรดหรือการขาดความสม่ำเสมอในผลลัพธ์ของเขา
- เพื่อที่จะโน้มน้าวเทรดเดอร์ให้เข้าใจว่ามันเป็นทัศนคติและ “ภาวะจิตใจ” ของเขาเองที่เป็นตัวกำหนดผลลัพธ์ของเขา
- เพื่อที่จะมอบความเชื่อและทัศนคติแบบเฉพาะเจาะจงซึ่งจำเป็นสำหรับการสร้างเป็นภาวะจิตใจของผู้ชนะให้กับเทรดเดอร์ ซึ่งหมายถึงการเรียนรู้วิธีที่จะคิดในรูปแบบของความน่าจะเป็น
- เพื่อที่จะจัดการกับความขัดแย้ง ความไม่ลงรอย และปฏิทรรศน์ที่อยู่ในวิธีคิดซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เทรดเดอร์ต่างๆ ไปเข้าใจไปว่าเขาคิดในรูปแบบของความน่าจะเป็นอยู่แล้ว ทั้งๆ ที่อันที่จริงแล้วมันไม่ได้เป็นอย่างนั้น

- เพื่อที่จะนำเทรดเดอร์ผ่านขบวนการซึ่งรวมเอากลยุทธ์ในการคิดแบบนี้เข้าไปในระบบจิตใจของเขาในระดับของการทำงาน

(หมายเหตุ: จนกระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ เทรดเดอร์ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย แต่ผมตระหนักดีว่ามีเทรดเดอร์ที่เป็นผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความสับสนและรูปแบบประโยคที่เยิ่นเย้อ ผมจึงใช้สรรพนาม “เขา” ทุกครั้งในหนังสือเล่มนี้ในการบรรยายถึงเทรดเดอร์ แน่ใจว่ามันไม่ได้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงอคติใดๆ ในส่วนของตัวผมเอง)

Trading in the Zone นำเสนอวิธีการที่จริงจังทางจิตวิทยาเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ชนะอย่างสม่ำเสมอในการเทรดของคุณ ผมไม่ได้นำเสนอระบบในการเทรด ผมสนใจมากกว่าในการที่จะแสดงให้คุณได้เห็นถึงวิธีการคิดในรูปแบบที่จำเป็นสำหรับการที่จะกลายเป็นเทรดเดอร์ที่สามารถทำกำไรได้ ผมเข้าใจว่าคุณมีระบบหรือความได้เปรียบของตัวเองอยู่แล้ว คุณต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อมั่นในความได้เปรียบของคุณ ความได้เปรียบนั้นหมายความว่ามีความน่าจะเป็นสูงกว่าที่ผลลัพธ์จะออกมาในรูปแบบหนึ่งมากกว่าแบบอื่นๆ ยิ่งความมั่นใจของคุณสูงมากขึ้นเท่าไร มันก็จะเป็นเรื่องง่ายขึ้นเท่านั้นในการที่จะทำการเทรดของคุณ หนังสือเล่มนี้ถูกออกแบบมาเพื่อมอบการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตัวคุณเองที่คุณจำเป็นต้องรู้และเกี่ยวกับธรรมชาติของการเทรดให้กับคุณ เพื่อที่การเทรดจริงๆ นั้นจะได้กลายเป็นเรื่องที่ยั่งยืนและปราศจากความเครียดเช่นเดียวกับตอนที่คุณเพียงแค่นั่งมองตลาดและคิดเกี่ยวกับเรื่องของการทำมัน

เพื่อที่จะระบุว่าคุณ “คิดแบบเทรดเดอร์” ได้ดีเพียงใด ขอให้ทำแบบทดสอบทัศนคติในหน้าต่อไป มันไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด คำตอบของคุณจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสอดคล้องของกรอบจิตใจของคุณในปัจจุบันกับวิธีที่คุณจำเป็นต้องคิดเพื่อที่จะได้รับผลลัพธ์ที่ดีที่สุดจากการเทรดของคุณ

มาร์ค ดักลาส

แบบทดสอบทัศนคติ

1. การทำเงินจากการเป็นเทรดเดอร์นั้นคุณจำเป็นจะต้องรู้ว่าตลาดกำลังจะทำอะไรต่อไป
 เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
2. มีบางครั้งที่คุณคิดว่ามันจะต้องมีวิธีในการเทรดโดยไม่ต้องพบกับการขาดทุนเลย
 เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
3. การทำเงินจากการเป็นเทรดเดอร์นั้นหลักๆ แล้วเป็นหน้าที่ของกราวิคเระห์ตลาด
 เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
4. การขาดทุนเป็นองค์ประกอบที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ของการเทรด
 เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
5. ความเสี่ยงของคุณจะถูกกำหนดเอาไว้ล่วงหน้าก่อนที่คุณจะเข้าไปทำการเทรดเสมอ
 เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย

6. ในความคิดของฉัน มันจะมีราคาที่ต้องจ่ายจากการค้นหาว่าตลาดกำลังจะทำอะไรต่อไปเสมอ
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
7. ฉันจะไม่เข้าไปทำการเทรดครั้งต่อไปถ้าหากฉันไม่แน่ใจว่ามันจะออกมาเป็นการเทรดที่ชนะ
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
8. ยิ่งเทรดเดอร์เรียนรู้เกี่ยวกับตลาดและพฤติกรรมของมันมากขึ้นเท่าไร มันก็จะง่ายขึ้นสำหรับเขาเท่านั้นในการเข้าไปทำการเทรด
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
9. วิธีการของฉันจะบอกฉันอย่างชัดเจนว่าสถานะของตลาดแบบใดที่ฉันจะเข้าไปหรือออกมาจากการเทรด
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
10. แม้ว่าฉันจะได้สัญญาณที่ชัดเจนให้กลับทิศสถานะของฉัน แต่ฉันก็พบว่ามันเป็นเรื่องที่ยากอบ่างที่สุดที่จะทำเช่นนั้น
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
11. โดยทั่วไปแล้ว ฉันจะมีช่วงเวลาที่เป็นผู้ชนะอย่างต่อเนื่อง แล้วจากนั้นก็มักจะตามมาด้วยการลดลงของเงินทุนอย่างรุนแรง
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย

12. ในตอนที่ฉันเริ่มต้นการเทรดเป็นครั้งแรกนั้น ฉันจะบรรยายการเทรดของ
ฉันว่าไร้ระเบียบแบบแผน ซึ่งหมายความว่ามีความสำเร็จเกิดขึ้นเป็น
ครั้งคราวท่ามกลางความเจ็บปวดจำนวนมากมายหลายครั้ง
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
13. บ่อยครั้งที่ฉันพบว่าตัวฉันเองมีความรู้สึกว่าการตลาดต่อต้านฉันเป็นการส่วนตัว
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
14. ทั้ๆ ที่ฉันพยายามอย่างมากที่จะ “ปล่อยวางมันไป” แต่ฉันกลับพบว่ามัน
เป็นเรื่องยากมากที่จะก้าวข้ามผ่านบาดแผลทางอารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังฉัน
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
15. ฉันมีปรัชญาด้านการบริหารจัดการเงินซึ่งสร้างขึ้นมาจากหลักการว่าให้
เอาเงินออกมาจากตลาดเสมอเมื่อใดก็ตามที่ตลาดมอบเงินให้กับคุณ
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
16. งานของเทรดเดอร์ก็คือการระบุรูปแบบซึ่งแสดงให้เห็นถึงโอกาสออกมา
จากพฤติกรรมของตลาดและจากนั้นก็กำหนดความเสี่ยงของการค้นหา
ว่ารูปแบบเหล่านี้จะแสดงผลลัพธ์ของพวกมันออกมาเหมือนอย่างที่เรา
มันเคยเป็นในอดีตหรือไม่
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
17. บางครั้งฉันอดที่จะคิดไม่ได้ว่าฉันเป็นเหยื่อของตลาด
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย

18. ในตอนที่ฉันเทรต ฉันมักจะมุ่งเน้นไปที่กรอบเวลาเดียวเสมอ
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
19. การเทรตให้ได้อย่างประสบความสำเร็จนั้นจำเป็นต้องอาศัยความยืดหยุ่นทางจิตใจในระดับที่เหนือกว่าระดับของคนส่วนใหญ่มาก
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
20. มีหลายครั้งที่ฉันสามารถรู้สึกได้อย่างชัดเจนถึงกระแสของตลาด แต่อย่างไรก็ตาม ฉันมักจะพบกับความยากลำบากกับการทำตามความรู้สึกเหล่านั้น
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
21. มีหลายครั้งในตอนที่ยังกำลังอยู่ในการเทรตที่ได้กำไรและฉันรู้ว่าการเคลื่อนไหวของราคาแบบนั้นน่าจะสิ้นสุดลงแล้ว แต่ฉันก็ยังไม่ทำกำไรออกมาอยู่ดี
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
22. ไม่ว่าฉันจะทำเงินจากการเทรตได้มากเพียงไรก็ตาม แต่ฉันก็ไม่เคยพอใจกับมันและมีความรู้สึกว่าฉันสามารถที่จะทำมันได้มากกว่านั้นอีก
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
23. เมื่อฉันเข้าไปเปิดการเทรต ฉันรู้สึกว่าฉันมีทัศนคติในด้านบวก ฉันคาดหวังถึงเงินทั้งหมดที่ฉันจะสามารถทำได้จากการเทรตนั้น
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย

24. องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของความสามารถของเทรดเดอร์ในการสะสมเงินในระยะยาวก็คือการมีความเชื่อในความสม่ำเสมอของตัวเอง
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
25. ถ้าคุณได้รับพรให้มีทักษะด้านการเทรดทักษะหนึ่งได้ในทันที คุณจะเลือกทักษะใด
-
26. มีบ่อยครั้งที่ฉันนอนไม่หลับทั้งคืนเพราะกังวลเกี่ยวกับเรื่องตลาด
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
27. คุณเคยมีความรู้สึกเหมือนโดนบังคับให้ทำการเทรดเพราะคุณกลัวว่าคุณจะพลาดโอกาสไปหรือไม่
- ใช่ ไม่ใช่
28. ถึงแม้ว่ามันจะเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก แต่ฉันก็ชอบที่จะให้การเทรดของฉันออกมาสมบูรณ์แบบ เมื่อฉันทำการเทรดที่สมบูรณ์แบบ มันจะรู้สึกดีมากจนสามารถชดเชยกับครั้งอื่นๆ ทุกครั้งที่มันไม่ได้เป็นแบบนี้ได้เลย
- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
29. คุณเคยพบว่าตัวคุณเองวางแผนการเทรดที่คุณไม่เคยทำตามนั้นเลย และไปทำการเทรดที่คุณไม่เคยวางแผนมาก่อนเลยหรือไม่
- ใช่ ไม่ใช่

30. จงอธิบายเหตุผลที่เทรดเดอร์ส่วนใหญ่ไม่สามารถทำเงินหรือไม่สามารถที่จะรักษาเงินที่พวกเขาทำได้มาซัก 2-3 ประโยค

เก็บคำตอบของคุณเอาไว้ก่อนในตอนที่คุณอ่านหนังสือเล่มนี้ หลังจากที่คุณอ่านบทสุดท้ายจบ ("วิธีคิดแบบเทรดเดอร์") ให้ทำแบบทดสอบทัศนคตินี้อีกครั้งหนึ่ง มันจะถูกพิมพ์ไว้อีกครั้งที่ด้านท้ายของหนังสือ คุณอาจจะแปลกใจที่พบว่าคำตอบของคุณนั้นแตกต่างจากการทำครั้งแรกไปได้มากเพียงใด

บทที่ 1

หนทางสู่ความสำเร็จ: การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน การวิเคราะห์ทางเทคนิค หรือการวิเคราะห์สภาพจิตใจ

ในตอนเริ่มต้น: การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

มีใครยังจำได้ในตอนที่การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานถูกพิจารณาให้เป็นวิธีการที่แท้จริงและเหมาะสมเพียงวิธีเดียวสำหรับใช้ตัดสินใจในการเทรดได้บ้าง ในตอนที่ผมเริ่มต้นเทรดในปี 1978 มีเทรดเดอร์เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค พวกเขาถูกพิจารณาจากคนอื่นๆ ที่เหลือในวงการว่าเป็นพวกบ้าๆ บอๆ มันเป็นเรื่องที่ยากที่จะเชื่อในตอนนั้นว่า เมื่อไม่นานมานี้ที่วอลสตรีทและส่วนใหญ่ของกองทุนชั้นนำและสถาบันการเงินคิดกันว่าการวิเคราะห์ทางเทคนิคคือนั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของเรื่องงมงายและหลอกลวง

แน่นอนว่าในตอนนั้นมันกลายเป็นเรื่องที่ตรงกันข้ามกันไปเลย เทรดเดอร์ที่มีประสบการณ์แทบจะทุกคนใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งของการวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อช่วยพวกเขาในการสร้างเป็นกลยุทธ์การเทรดของพวกเขาขึ้นมา การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานอย่างเดียวยังแบบ 100% แทบจะสูญพันธุ์ไปแล้วจะยกเว้นก็แค่เพียงบางส่วนเล็กๆ ในแวดวงวิชาการที่แยกตัวออกมาเท่านั้น อะไร

เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติอย่างชัดเจนได้ถึงขนาดนี้

ผมมั่นใจว่ามันคงไม่ได้เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจสำหรับใครๆ ว่า คำตอบสำหรับคำถามนี้ที่เรียบง่ายมากก็คือเงิน ปัญหาของการตัดสินใจในการเทรดโดยใช้เพียงมุมมองทางปัจจัยพื้นฐานอย่างเคร่งครัดก็คือมันจะเป็นเรื่องที่ยากมากโดยธรรมชาติในการที่จะทำเงินให้ได้อย่างต่อเนื่องโดยใช้วิธีการแบบนี้

สำหรับพวกคุณบางคนที่ยังไม่คุ้นเคยกับวิธีวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ผมขออธิบายอย่างนี้ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานพยายามที่จะนำตัวแปรต่างๆ ทั้งหมดที่อาจจะสามารถส่งผลกระทบต่อความสมดุลหรือความไม่สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานที่มีโอกาสเป็นไปได้ของหุ้น สินค้าโภคภัณฑ์ หรือเครื่องมือทางการเงินตัวใดตัวหนึ่งมาพิจารณา โดยใช้รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เป็นหลักซึ่งจะให้น้ำหนักกับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ หลากหลายปัจจัย (อัตราดอกเบี้ย งบดุล รูปแบบฤดูกาล และปัจจัยอื่นๆ อีกจำนวนมาก) นักวิเคราะห์จะคาดการณ์ราคาที่ควรจะเป็นในเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคตออกมา

ปัญหาของการใช้รูปแบบจำลองพวกนี้ก็คือมันแทบจะไม่เคยรวมเอาเทรนด์เดอร์เข้ามาเป็นหนึ่งในตัวแปรเลย ผู้คนที่แสดงความเชื่อและความคาดหวังของพวกเขาเกี่ยวกับอนาคตออกมาเป็นสิ่งที่ทำให้ราคาเกิดการเคลื่อนไหวไม่ใช่รูปแบบจำลอง ความจริงที่ว่ารูปแบบจำลองได้ทำการคาดการณ์อย่างมีตรรกะและสมเหตุสมผลโดยใช้พื้นฐานจากตัวแปรทั้งหมดที่เกี่ยวข้องนั้นไม่ได้มีค่าอะไรเท่าไรนักหากเทรนด์เดอร์ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของปริมาณการซื้อขายส่วนใหญ่ไม่ได้ตระหนักถึงรูปแบบจำลองอันนั้น หรือไม่ก็ไม่เชื่อถือมัน

อันที่จริงแล้ว เทรนด์เดอร์หลายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกคนที่อยู่ที่ฟลอร์ของตลาดฟิวเจอร์ซึ่งมีความสามารถที่จะขับเคลื่อนราคาไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งอย่างรุนแรงได้นั้น โดยทั่วไปแล้ว จะไม่ได้ใช้แนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องอุปสงค์และอุปทานของปัจจัยพื้นฐานที่เชื่อกันว่าเป็นสิ่งที่ส่งผลกับราคาเลย ยิ่งไปกว่านั้น ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ส่วนใหญ่ของกิจกรรมการเทรดของพวกเข

จะถูกกระตุ้นอย่างฉับพลันด้วยการตอบสนองกับปัจจัยทางด้านอารมณ์ซึ่งเป็น
 สิ่งที่อยู่นอกเหนือจากปัจจัยต่างๆ ของรูปแบบจำลองทางปัจจัยพื้นฐานอย่างสิ้น
 เชิง พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ผู้คนที่ทำการเทรด (และส่งผลให้เกิดการเคลื่อนไหว
 ของราคา) นั้นไม่ได้มีพฤติกรรมในแบบที่สมเหตุสมผลเสมอไป

ในที่สุดแล้ว นักวิเคราะห์ทางปัจจัยพื้นฐานอาจจะพบว่า การคาดการณ์
 ราคาที่น่าจะเป็น ณ จุดใดจุดหนึ่งในอนาคตนั้นออกมาถูกต้อง แต่ในขณะ
 เดียวกัน การเคลื่อนไหวของราคาสามารถที่จะมีความผันผวนอย่างรุนแรงจน
 มันเป็นเรื่องที่ยากอย่างมากหรืออาจจะถึงกับเป็นไปได้ที่จะอยู่ในการเทรด
 จนไปถึงเป้าหมายราคานั้นได้

การเปลี่ยนแปลงไปสู่การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิคคนนั้นมีมานานแล้วตั้งแต่เริ่มมีการจัดตั้งตลาด
 ขึ้นมาในรูปแบบของตลาดแลกเปลี่ยน แต่ในแวดวงเทรดยังไม่ยอมรับ
 การวิเคราะห์ทางเทคนิคในฐานะเครื่องมือที่ใช้ได้จริงในการทำเงินจนกระทั่ง
 ช่วงปลายทศวรรษที่ 1970 หรือช่วงต้นทศวรรษที่ 1980 ต่อไปนี่คือสิ่งที่นัก
 วิเคราะห์ทางเทคนิคคู่แต่แวดวงตลาดทุนกระแสหลักต้องใช้เวลาหลายชั่วอายุ
 คนถึงจะเริ่มเข้าใจมัน

ในวัน สัปดาห์ หรือเดือนใดๆ ก็ตาม จะมีเทรดเดอร์จำนวนหนึ่งเข้ามา
 มีส่วนร่วมในตลาด เทรดเดอร์หลายคนในจำนวนนั้นทำในสิ่งที่เหมือนๆ กันซ้ำ
 ไปซ้ำมาในระหว่างความพยายามของพวกเขาที่จะทำเงิน พุดอีกอย่างก็คือ คน
 แต่ละคนพัฒนารูปแบบพฤติกรรมขึ้นมา และกลุ่มของคนซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกัน
 และกันอย่างต่อเนื่องได้สร้างเป็นรูปแบบพฤติกรรมของกลุ่มคนขึ้นมา รูปแบบ
 พฤติกรรมเหล่านี้สามารถสังเกตพบและระบุเป็นปริมาณออกมาได้ และพวก
 มันจะมีพฤติกรรมที่ซ้ำรอยเดิมของพวกมันเองอย่างมีความน่าเชื่อถือทางสถิติ

การวิเคราะห์ทางเทคนิคเป็นวิธีการซึ่งจัดระเบียบพฤติกรรมกลุ่มเหล่า

นี้ออกมาเป็นรูปแบบที่สามารถระบุได้ ซึ่งสามารถที่จะให้ตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนออกมาได้ว่าเมื่อไรที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดที่จะเกิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมามากกว่าอย่างอื่น ในแง่หนึ่งแล้ว การวิเคราะห์ทางเทคนิคสามารถทำให้คุณเข้าไปอยู่ในจิตใจของตลาดเพื่อที่จะคาดเดาได้ว่าอะไรที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไป โดยมีพื้นฐานมาจากชนิดของรูปแบบที่ตลาดเคยได้สร้างออกมาในช่วงก่อนหน้านั้น

ในฐานะของวิธีการในการคาดการณ์การเคลื่อนไหวของราคาในอนาคตปรากฏออกมาว่าการวิเคราะห์ทางเทคนิคเน้นเหนือกว่าการวิเคราะห์ทางพื้นฐานเพียงอย่างเดียวมาก มันทำให้เทรดเดอร์มุ่งความสนใจไปยังสิ่งที่ตลาดกำลังทำอยู่ในปัจจุบันในเชิงเปรียบเทียบกับสิ่งที่มันได้ทำไปแล้วในอดีต แทนที่จะมุ่งความสนใจไปยังสิ่งที่ตลาดควรจะทำโดยมีพื้นฐานจากแค่เพียงสิ่งที่ถูกต้องตามตรรกะและสมเหตุผลผลตามที่กำหนดโดยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เท่านั้น ในทางกลับกัน การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานได้สร้างสิ่งที่ผมเรียกว่า “ช่องว่างของความเป็นจริง” ระหว่าง “อะไรที่มันควรจะเป็น” และ “อะไรที่มันเป็น” ขึ้นมา ช่องว่างของความเป็นจริงนี้ทำให้มันเป็นเรื่องยากอย่างที่สุดที่จะทำอะไรนอกเสียจากการคาดการณ์ในระยะยาวมากซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะใช้ประโยชน์จากมัน ถึงแม้ว่ามันอาจจะถูกต้องก็ตาม

ในทางกลับกัน การวิเคราะห์ทางเทคนิคไม่เพียงแค่อเปิดช่องว่างของความเป็นจริงนี้ได้เท่านั้น แต่มันยังได้สร้างความเป็นไปได้ในจำนวนมากเพื่อให้เทรดเดอร์ได้ใช้ประโยชน์จากมันอีกด้วย วิธีการทางเทคนิคได้เปิดความเป็นไปได้ในจำนวนที่มากกว่าอย่างมากเพราะมันระบุถึงวิธีที่รูปแบบพฤติกรรมอย่างเดียวกันเกิดขึ้นซ้ำๆ ในทุกๆ กรอบเวลา ทั้งแบบวินาทีต่อวินาที รายวัน รายสัปดาห์ รายปี และทุกๆ ช่วงเวลาในระหว่างนั้น พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ การวิเคราะห์ทางเทคนิคได้เปลี่ยนตลาดทุนให้กลายเป็นกระแสดาวแห่งโอกาสที่ไม่มีวันสิ้นสุดในการที่ใครคนใดคนหนึ่งจะสร้างความร่ำรวยให้กับตัวเอง

การเปลี่ยนแปลงไปสู่การวิเคราะห์สภาพจิตใจ

ถ้าการวิเคราะห์ทางเทคนิคใช้ได้ผลดีมาก แล้วทำไมถึงมีคนในแวดวง การเทรดมากขึ้นเรื่อยๆ ที่เปลี่ยนการมุ่งเน้นของพวกเขาจากการวิเคราะห์ทาง เทคนิคไปเป็นการวิเคราะห์สภาพจิตใจของตัวเอง ซึ่งหมายถึงจิตวิทยา การเทรดของพวกเขาแต่ละคน ในการที่จะตอบคำถามนี้ คุณอาจไม่จำเป็นต้อง ทำอะไรมากไปกว่าถามตัวคุณเองว่าทำไมคุณถึงซื้อหนังสือเล่มนี้ เหตุผลที่ เป็นไปได้มากที่สุดก็คือคุณไม่พอใจความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คุณรับรู้ได้ว่าเป็น ศักยภาพที่ไม่มีขีดจำกัดในการทำเงินกับผลลัพธ์จริงๆ ที่คุณได้รับการเทรด

นั่นคือปัญหาของการวิเคราะห์ทางเทคนิค อย่างน้อยถ้าคุณอยากจะ เรียกมันว่าปัญหา เมื่อคุณได้เรียนรู้การระบุรูปแบบและการอ่านตลาด คุณจะ พบว่ามันมีโอกาสที่ไม่สิ้นสุดในการทำเงิน แต่อย่างที่ผมมั่นใจว่าคุณรู้อยู่แล้ว มัน ยังสามารถที่จะมีช่องว่างที่กว้างมากระหว่างสิ่งที่คุณเข้าใจเกี่ยวกับตลาดและ ความสามารถของคุณที่จะเปลี่ยนความรู้เหล่านั้นไปเป็นกำไรอย่างสม่ำเสมอ หรือเป็นกราฟเงินทุนที่สูงชันขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ลองคิดถึงหลายๆ ครั้งที่คุณมองดูที่ชาร์ทของราคาและพูดกับตัวเองว่า “อืม มันดูเหมือนว่าตลาดกำลังจะวิ่งขึ้นไป (หรือตกลงมา แล้วแต่กรณี) เลยนะ” และสิ่งที่คุณคิดว่ากำลังจะเกิดขึ้นก็เกิดขึ้นจริงๆ แต่คุณไม่ได้ทำอะไรเลยนอกจาก นั่งมองดูการเคลื่อนไหวของตลาดและเจ็บปวดกับจำนวนเงินทั้งหมดที่คุณอาจ จะสามารถทำได้

มันมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการคาดเดาว่าอะไรจะไรบ่างอย่าง กำลังจะเกิดขึ้นในตลาด (และคิดถึงจำนวนเงินทั้งหมดที่คุณจะสามารถทำได้) และความเป็นจริงที่จะเข้าไปทำการเทรดและออกมาจากการเทรดนั้นจริงๆ ผม เรียกความแตกต่างนี้และสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายกันนี้ว่า “ช่องว่างทางจิตวิทยา” ซึ่ง ทำให้การเทรดเป็นหนึ่งในงานที่ยากที่สุดเท่าที่คุณจะเลือกทำ และแน่นอนว่า เป็นหนึ่งในสิ่งที่ลึกลับที่สุดในการที่จะเชี่ยวชาญในเรื่องนี้

คำถามสำคัญก็คือ เราสามารถที่จะเชี่ยวชาญในการเทรดได้จริงหรือ

ไม่ มันเป็นไปได้หรือเปล่าที่จะทำการเทรดได้ด้วยความสะดวกง่ายดายและเรียบง่าย ในแบบเดียวกันกับในตอนที่คุณเพิ่งแค่เฝ้ามองตลาดและคิดถึงความสำเร็จ แทนที่จะต้องเข้าไปและออกจากการเทรดจริงๆ ไม่เพียงแค่ว่าคำตอบคือ “ได้” อย่างไม่มีข้อสงสัยเลยเท่านั้น แต่อันที่จริงแล้วมันคือสิ่งที่หนังสือเล่มนี้ถูก ออกแบบมาให้ให้คุณอีกด้วย ซึ่งก็คือการรับรู้และความเข้าใจที่จำเป็นเกี่ยวกับ ตัวคุณเองและเกี่ยวกับธรรมชาติของตลาด เพื่อให้ผลลัพธ์คือการทำมันจริงๆ ให้ได้อย่างง่ายดาย เรียบง่าย และปราศจากความเครียดเหมือนกับในตอนที่คุณเพิ่งแค่เฝ้ามองตลาดและคิดถึงเรื่องการทำมัน

นี่มันอาจจะดูเหมือนเรื่องที่ยากมาก และสำหรับพวกคุณบางคนมัน อาจจะฟังดูเหมือนเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยด้วยซ้ำ แต่มันไม่ใช่อย่างนั้น มันมีคน ที่เชี่ยวชาญศิลปะของการเทรด ผู้ซึ่งปิดช่องว่างระหว่างความเป็นไปได้ที่มีอยู่ และผลลัพธ์สุดท้ายของพวกเขาได้ แต่อย่างที่คุณอาจจะคาดไว้ก่อนแล้ว ผู้ชนะ เหล่านี้มีจำนวนที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนของเทรดเดอร์ที่ต้อง เจอกับประสบการณ์อันน่าหงุดหงิดหลากหลายระดับไปจนถึงความเดือดดาล อย่างที่สุด

อันที่จริงแล้วความแตกต่างระหว่างเทรดเดอร์สองกลุ่มนี้ (ผู้ชนะอย่าง ต่อเนื่องและคนอื่นๆ ที่เหลือ) ก็เปรียบได้กับความแตกต่างระหว่างโลกกับดวง จันทร์ ทั้งโลกและดวงจันทร์ต่างก็เป็นเทหวัตถุบนฟ้าที่อยู่ในระบบสุริยะ เดียวกัน ดังนั้นพวกมันจึงมีอะไรบางอย่างร่วมกัน แต่พวกมันมีความแตกต่างกันในคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะเหมือนกับกลางคืนและกลางวัน เช่น เดียวกัน ใครก็ตามที่เคยเทรดก็สามารถอ้างได้ว่าเขาเป็นเทรดเดอร์ แต่เมื่อคุณ เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของผู้ชนะอย่างต่อเนื่องจำนวนไม่มากกับลักษณะ เฉพาะของเทรดเดอร์คนอื่นๆ ส่วนใหญ่ คุณก็จะพบว่าพวกเขาก็มีความแตกต่างกันราวกับกลางคืนและกลางวันด้วยเช่นกัน

ถ้าการเดินทางไปดวงจันทร์เป็นสัญลักษณ์แสดงให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องในฐานะเทรดเดอร์ เราก็สามารถพูดได้ว่าการเดินทาง

ไปดวงจันทร์นั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ การเดินทางนี้จะเป็นเรื่องที่ยากอย่างที่สุด และมีคนจำนวนไม่มากนักที่เคยทำมันได้สำเร็จ จากมุมมองของเราตรงนั้นบนโลก โดยทั่วไปแล้ว เราจะมองเห็นดวงจันทร์ได้ในทุกๆ คืนและมันก็ดูเหมือนจะอยู่ใกล้มากจนเราสามารถเอื้อมมือออกไปสัมผัสมันได้ การเทรดให้ประสบความสำเร็จนั้นก็ เป็นความรู้สึกแบบเดียวกัน ในวัน สัปดาห์ หรือเดือนใดๆ ก็ตาม ตลาดมีเงินจำนวนมากมายสำหรับใครก็ตามที่มีความสามารถที่จะเข้าไปทำการเทรด เนื่องจากว่าตลาดมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นเงินเหล่านี้ก็จะมีการหมุนเวียนไปอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน ซึ่งทำให้ออกาสที่จะประสบความสำเร็จเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากและดูเหมือนจะอยู่เพียงแค่เอื้อมมือไปคว้ามา

ผมใช้คำว่า “ดูเหมือนจะ” เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างเทรดเดอร์สองกลุ่มนี้ สำหรับพวกคนที่ได้เรียนรู้วิธีที่จะมีความสม่ำเสมอหรือได้ทะลุผ่านสิ่งที่ผมเรียกว่า “จุดเริ่มต้นของความสม่ำเสมอ” มาแล้วนั้น เงินไม่ได้อยู่เพียงแค่เอื้อมมือของพวกเขาเท่านั้น แต่พวกเขาแทบจะสามารถเอามันมาได้ตามที่ใจต้องการเลยทีเดียว ผมมั่นใจว่าคนบางคนอาจจะพบว่าคำพูดนี้เป็นเรื่องที่น่าตกตะลึงหรือยากที่จะเชื่อ แต่มันเป็นเรื่องจริง มันมีข้อจำกัดอยู่บ้างข้อ แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว เงินจะไหลเข้ามาในบัญชีของเทรดเดอร์เหล่านี้ด้วยความง่ายดายและโดยไม่ต้องใช้ความพยายามทำให้คนส่วนใหญ่ต้องรู้สึกงุนงง

อย่างไรก็ตาม สำหรับเทรดเดอร์ที่ยังไม่สามารถพัฒนาตัวเองจนเข้ามาอยู่ในกลุ่มที่ถูกเลือกนี้ได้ คำว่า “ดูเหมือนจะ” มีความหมายตรงตามนั้นอย่างแท้จริง มันดูเหมือนราวกับว่าความสม่ำเสมอหรือความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ที่พวกเขาปรารถนานั้นอยู่ “ในกำมือ” หรือ “เพียงแค่เอื้อมมือ” ก่อนที่มันจะลื่นหลุดไปหรือระเหยเป็นไอไปต่อหน้าต่อตาของพวกเขา ครั้งแล้วครั้งเล่า สิ่งเดียวเกี่ยวกับการเทรดที่สม่ำเสมอสำหรับคนกลุ่มนี้ก็คือความเจ็บปวดทรมานทางอารมณ์ ใช่แน่นอนว่าพวกเขามีช่วงเวลาที่น่ายินดีอยู่หลายครั้ง แต่มันก็ไม่ได้เป็นการพูดที่เกินจริงไปที่จะบอกว่าในเวลาส่วนใหญ่แล้วพวกเขาจะอยู่ในสภาวะหวาดกลัว โกรธ หงุดหงิด วิตกกังวล ผิดหวัง รู้สึกโดนทรยศ และเศร้าโศกเสียใจ

ถ้าอย่างนั้นแล้วอะไรที่เป็นตัวแบ่งแยกเทรดเดอร์สองกลุ่มนี้ออกจากกัน มันคือความฉลาดใช้หรือเปล่า เทรดเดอร์ที่ชนะอย่างสม่ำเสมอนั้นก็เพียงแคฉลาดกว่าคนอื่น ๆ ใช้หรือไม่ พวกเขาทำงานหนักกว่าใช้หรือเปล่า พวกเขาเป็นนักวิเคราะห์ที่เก่งกว่า หรือว่าพวกเขาสามารถเข้าถึงระบบการเทรดที่ดีกว่าใช้หรือเปล่า พวกเขามีบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวตามธรรมชาติที่ทำให้มันเป็นเรื่องที่ยากกว่าสำหรับพวกเขาที่จะรับมือกับความกดดันที่หนักหน่วงของการเทรดใช้หรือเปล่า

ความเป็นไปได้ทั้งหมดพวกนี้ฟังดูค่อนข้างมีเหตุผลทีเดียว ยกเว้นแค่เพียงเมื่อคุณลองพิจารณาว่าส่วนใหญ่ของคนที่ล้มเหลวในอุตสาหกรรมเทรดนั้นยังเป็นหนึ่งในกลุ่มคนที่ฉลาดที่สุดและประสบความสำเร็จมากที่สุดในช่วงเวลาอีกด้วย กลุ่มของผู้แพ้อย่างต่อเนื่องที่ใหญ่ที่สุดประกอบไปด้วยแพทย์ นักกฎหมาย วิศวกร นักวิทยาศาสตร์ ซีอีโอ ผู้เกษียณที่ร่ำรวย และนักธุรกิจเป็นหลัก ส่วนใหญ่ของนักวิเคราะห์ที่ฉลาดที่สุดในอุตสาหกรรมนี้เป็นเทรดเดอร์ที่แย่ที่สุดเท่าที่จะจินตนาการได้แน่นอนว่าความฉลาดและการวิเคราะห์ที่ฉลาดที่ดีมีส่วนช่วยในการประสบความสำเร็จ แต่พวกมันไม่ได้เป็นปัจจัยที่ชัดเจนในการแบ่งแยกผู้ชนะอย่างสม่ำเสมอออกมาจากคนอื่น ๆ

เอาหละ ถ้ามันไม่ได้เป็นเพราะความฉลาดหรือการวิเคราะห์ที่ดีกว่าแล้วอย่างนั้นมันเป็นเพราะอะไร

จากการที่เคยได้ทำงานร่วมกับเทรดเดอร์ที่เก่งที่สุดและแย่ที่สุดบางคนในธุรกิจนี้มา และจากการที่เคยได้ช่วยให้เทรดเดอร์ที่แย่ที่สุดบางคนกลายเป็นหนึ่งในคนที่เก่งที่สุด ผมสามารถพูดได้โดยไม่ลังเลเลยว่ามันมีเหตุผลที่เฉพาะเจาะจงว่าทำไมเทรดเดอร์ที่เก่งที่สุดถึงมีผลงานที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง หากผมต้องถกกันกรองเหตุผลทั้งหมดลงมาให้เหลือเพียงข้อเดียว ผมก็จะพูดได้ว่าเทรดเดอร์ที่เก่งที่สุดนั้นคิดแตกต่างจากคนอื่น ๆ ที่เหลือ

ผมรู้ว่ามันมันอาจจะฟังดูดี ๆ ไปหน่อย แต่มันมีความหมายที่ลึกซึ้ง

ซ่อนอยู่หากคุณลองพิจารณาดูว่าการคิดแตกต่างกันนั้นมันหมายถึงอะไร ในระดับหนึ่งแล้ว พวกเราทุกคนล้วนแล้วแต่คิดแตกต่างจากคนอื่น ๆ เราอาจจะไม่ได้ตระหนักถึงความจริงข้อนี้ คือมันดูเหมือนจะเป็นเรื่องธรรมชาติที่เราจะคิดไปเองว่าคนอื่น ๆ นั้นมีการรับรู้และการตีความในเหตุการณ์ใดๆ เหมือนกับเรา อันที่จริงแล้วความคิดแบบนี้ดูเหมือนว่าจะจะเป็นจริงอย่างนั้นจนกระทั่งเราต้องไปเจอกับสถานการณ์ที่เราไม่มีความเห็นพื้นฐานที่ขัดแย้งกับใครบางคนเกี่ยวกับอะไรบางอย่างที่เราทั้งคู่ต่างประสบมา นอกเหนือจากรูปลักษณะภายนอกของเราแล้ว วิธีที่เราคิดคือสิ่งที่ทำให้เรามีเอกลักษณ์เฉพาะตัว บางทีมันอาจจะจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวยิ่งกว่ารูปลักษณะภายนอกของเราเสียอีก

ลองกลับมาดูเรื่องเกี่ยวกับเทรดเดอร์กันต่อ อะไรคือความแตกต่างระหว่างวิธีที่เทรดเดอร์ที่เก่งที่สุดคิดและพวกคนที่ยังคงต้องดิ้นรนในการเทรดคิด ในขณะที่ตลาดอาจจะถือได้ว่าเป็นสิ่งเวียนอันมีโอกาสนับไม่จำกัด แต่ในขณะที่เดียวกันพวกมันก็ยังทำให้คนแต่ละคนต้องเผชิญกับภาวะทางจิตวิทยาในแง่ลบที่รุนแรงที่สุดเท่าที่คุณจะสามารถนำตัวคุณเข้าไปเกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อมาถึงจุดหนึ่ง ทุกคนที่เข้ามาทำการเทรดจะเรียนรู้อะไรบางอย่างเกี่ยวกับตลาดซึ่งบ่งชี้ถึงโอกาส แต่การเรียนรู้วิธีที่จะระบุถึงโอกาสในการซื้อหรือการขายนั้นไม่ได้หมายความว่าเราได้เรียนรู้วิธีที่จะคิดเหมือนเทรดเดอร์แล้ว

ลักษณะเฉพาะที่แบ่งแยกผู้ชนะอย่างต่อเนื่องจากคนอื่น ๆ ทุกคนที่เหลือก็คือสิ่งนี้ ผู้ชนะจะบรรลุถึงภาวะจิตใจแบบหนึ่งซึ่งก็คือชุดของทัศนคติที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่ทำให้พวกเขาคงความมีวินัย ความมุ่งมั่น และเหนือกว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมดก็คือความมั่นใจแม้ว่าจะอยู่ในสภาวะการณ์ที่เลวร้าย ผลลัพธ์ของมันก็คือ พวกเขาจะไม่มี ความหวั่นไหวต่อความกลัวและความผิดพลาดในการเทรดที่พบได้ทั่วไป ไปซึ่งคอยทำร้ายคนอื่น ๆ ที่เหลือ ทุกคนที่เทรดลงเลยด้วยการเรียนรู้อะไรบางอย่างเกี่ยวกับตลาด แต่มีเทรดเดอร์จำนวนน้อยมากที่จะสามารถเรียนรู้ทัศนคติที่จำเป็นอย่างที่สุดสำหรับการก้าวไปเป็นผู้ชนะที่สม่ำเสมอ มันก็เหมือนกับคนที่สามารถเรียนรู้เทคนิคที่เหมาะสมในการที่จะ

สวิงไม้กอล์ฟหรือเหวี่ยงไม้เทนนิสได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด ความสม่ำเสมอของพวกเขา หรือการที่ขาดความสม่ำเสมอ นั้นเป็นผลมาจากทัศนคติของพวกเขาอย่างไม่มีข้อสงสัย

โดยทั่วไปแล้ว เทรตเตอร์ที่สามารถก้าวข้ามผ่าน “จุดเริ่มต้นของความสม่ำเสมอ” ไปได้นั้นจะต้องผ่านประสบการณ์ที่เจ็บปวดมาแล้วอย่างมากมาย (ทั้งทางด้านอารมณ์และทางด้านการเงิน) ก่อนที่พวกเขาจะบรรลุถึงทัศนคติในรูปแบบที่ทำให้พวกเขาสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะแวดล้อมของตลาดทุน โดยทั่วไปแล้ว ข้อยกเว้นที่พบได้น้อยมากก็คือคนที่เกิดมาในครอบครัวที่ประสบความสำเร็จในการเทรดหรือคนที่เริ่มต้นอาชีพการเทรดของพวกเขาภายใต้การแนะนำจากใครบางคนซึ่งเข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงของการเทรด และที่สำคัญพอๆ กันก็คือจะต้องรู้วิธีที่จะสอนมันออกมาด้วย

ทำไมความเจ็บปวดทางอารมณ์และหายนะทางการเงินถึงได้เป็นสิ่งที่คุณพบเจอได้ทั่วไปสำหรับเทรดเดอร์ คำตอบง่ายๆ คือพวกเราส่วนใหญ่ไม่ได้โชคดีพอที่จะเริ่มต้นอาชีพการเทรดของพวกเราด้วยคำแนะนำที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม มันมีหลายเหตุผลที่ซ่อนอยู่ลึกกว่าคำตอบนี้มาก ผมใช้เวลาสิบเจ็ดปีหลังสุดนี้ในการวิเคราะห์พลวัตทางจิตวิทยาที่อยู่เบื้องหลังการเทรดซึ่งทำให้ผมสามารถพัฒนาวิธีที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสอนหลักการของการประสบความสำเร็จ สิ่งที่ผมค้นพบก็คือการเทรดนั้นเต็มไปด้วยปฏิกิริยารสขมและความขัดแย้งเชิงความคิดซึ่งทำให้มันเป็นเรื่องที่ยากอย่างที่สุดในการที่จะเรียนรู้วิธีที่จะประสบความสำเร็จ อันที่จริงแล้ว ถ้าผมจะต้องเลือกคำหนึ่งคำที่จะครอบคลุมถึงธรรมชาติของการเทรดทั้งหมด มันก็คงเป็นคำว่า “ปฏิกิริยารสขม” (Paradox: อัจฉจากพจนานุกรม ปฏิกิริยารสขมก็คืออะไรบางอย่างที่ดูเหมือนว่าจะมีคุณสมบัติที่ขัดแย้งหรือเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความเชื่อปกติหรือสิ่งที่คนทั่วไปคิดว่าเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล)

ความหายนะทางอารมณ์และทางการเงินเป็นสิ่งที่คุณพบได้ทั่วไปสำหรับเทรดเดอร์เพราะว่ามันมีการรับรู้ ทัศนคติ และหลักการจำนวนมากที่สมเหตุ

สมผลอย่างที่สุดและใช้ได้ผลค่อนข้างดีในชีวิตประจำวันของเราซึ่งส่งผลดีทั้งในทางตรงกันข้ามในสภาวะแวดล้อมของการเทรด พวกมันใช้ไม่ได้ผล ด้วยความไม่รู้ในเรื่องนี้ เทรดเดอร์ส่วนใหญ่จึงเริ่มต้นอาชีพของพวกเขาด้วยการขาดความเข้าใจพื้นฐานในสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเป็นเทรดเดอร์ ทักษะที่มีความเกี่ยวข้องและระดับของความเชี่ยวชาญที่จำเป็นจะต้องพัฒนาขึ้นมาในทักษะนั้นๆ

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดของสิ่งที่ผมกำลังพูดถึงอยู่ โดยธรรมชาติแล้ว การเทรดเป็นสิ่งที่มีความเสี่ยง เท่าที่ผมรู้ ไม่มีการเทรดครั้งใดที่สามารถรับรองผลที่จะออกมาได้ เพราะฉะนั้นความเป็นไปได้ที่จะเป็นฝ่ายผิดและเสียเงินไปนั้นจะมีอยู่เสมอ ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่คุณเข้าไปทำการเทรดคุณก็สามารถถือได้ว่าตัวเองเป็นผู้ที่รับความเสี่ยงแล้วใช่หรือไม่ ถึงแม้ว่ามันอาจจะฟังดูเหมือนกับคำถามลวง แต่มันไม่ใช่

คำตอบที่สมเหตุสมผลสำหรับคำถามนี้ก็คือ ใช่โดยไม่ต้องสงสัยเลย ถ้าผมเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีความเสี่ยง ผมก็ต้องเป็นผู้ที่รับความเสี่ยง นี่เป็นการตั้งสมมติฐานที่มีเหตุผลสมบูรณ์แบบสำหรับเทรดเดอร์คนใดก็ตาม อันที่จริงแล้ว ไม่ใช่แค่เพียงว่าเทรดเดอร์แทบจะทุกคนตั้งสมมติฐานไว้แบบนี้ แต่เทรดเดอร์ส่วนใหญ่ยังรู้สึกภาคภูมิใจในความคิดที่ว่าพวกเขาเป็นผู้รับความเสี่ยงอีกด้วย

ปัญหาก็คือข้อสมมติฐานนี้ไม่อาจจะห่างไกลจากความเป็นจริงไปได้มากกว่านี้อีกแล้ว แน่หนอนว่าเทรดเดอร์คนใดๆ ก็ตามจะต้องรับความเสี่ยงในตอนที่คุณเข้าไปทำการเทรด แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า คุณจะต้องยอมรับในความเสี่ยงนั้นไปพร้อมๆ กันด้วย พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ การเทรดทุกครั้งเป็นเรื่องที่มีความเสี่ยงเพราะผลลัพธ์ของมันเป็นเรื่องที่ไม่สามารถรับประกันได้ แต่เทรดเดอร์ส่วนใหญ่ นั้นเชื่อจริงๆ หรือเปล่าว่าพวกเขา กำลังรับความเสี่ยงอยู่ในตอนที่พวกเขาทำการเทรด พวกเขายอมรับจริงๆ หรือเปล่าว่าการเทรดนั้นเป็นเรื่องที่ไม่สามารถรับประกันผลลัพธ์ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาสามารถยอมรับความเป็นไปได้ของผลลัพธ์ที่จะเกิดตามมาจากมันได้อย่างแท้จริงหรือไม่

คำตอบก็คือ ไม่อย่างไม่มีข้อสงสัย เทรดเดอร์ส่วนใหญ่^{นั้น}ไม่มีความเข้าใจเลยแม้แต่ชนิดเดียวว่าอะไรคือความหมายของการเป็นผู้รับความเสี่ยง ในแบบเดียวกับวิธีที่เทรดเดอร์ที่ประสบความสำเร็จคิดในเรื่องของความเสี่ยง เทรดเดอร์ที่เก่งที่สุดไม่ได้เป็นเพียงผู้รับความเสี่ยงเท่านั้น แต่พวกเขายังเรียนรู้ที่จะยอมรับและอำแขนรับความเสี่ยงนั้นอีกด้วย มันมีช่องว่างทางจิตวิทยาที่กว้างมากระหว่างการที่คิดว่าคุณเป็นผู้รับความเสี่ยงเพราะคุณเข้าไปทำการเทรดกับการยอมรับความเสี่ยงที่มีอยู่ในการเทรดแต่ละครั้ง เมื่อไรก็ตามที่คุณยอมรับในความเสี่ยงได้อย่างสมบูรณ์ มันก็จะส่งผลอย่างมหาศาลกับผลงานในการเทรดของคุณ

เทรดเดอร์ที่เก่งที่สุดสามารถเข้าไปทำการเทรดโดยไม่มีความลังเลหรือความขัดแย้งในตัวเองแม้แต่ชนิดเดียว และหากมันไม่ได้ผล เขาสามารถยอมรับได้อย่างมีอิสระโดยปราศจากความลังเลหรือความขัดแย้งในตัวเอง พวกเขาสามารถออกมาจากการเทรดนั้น แม้แต่ด้วยการขาดทุน และการทำอย่างนั้น ก็ไม่ได้ทำให้เกิดผลกระทบทางอารมณ์ใดๆ แม้แต่เพียงเล็กน้อย พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความเสี่ยงที่มีอยู่ในการเทรดนั้นไม่สามารถทำให้เทรดเดอร์ที่เก่งที่สุดสูญเสียวินัย ความมุ่งมั่น หรือความรู้สึกมั่นใจของพวกเขาได้เลย ถ้าคุณไม่สามารถที่จะเทรดโดยปราศจากความไม่สบายทางอารมณ์ได้อย่างสิ้นเชิง (โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกลัว) คุณก็ยังไม่ได้เรียนรู้วิธีที่จะยอมรับความเสี่ยงที่มีอยู่ในการเทรด นี่คือปัญหาสำคัญ เพราะว่ายิ่งระดับของการที่คุณไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงยิ่งสูงเท่าไร ระดับของการที่คุณจะหลีกเลี่ยงความเสี่ยงก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น การพยายามที่จะหลีกเลี่ยงบางสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้นั้นจะส่งผลเสียอย่างร้ายแรงต่อความสามารถของคุณที่จะเทรดอย่างประสบความสำเร็จ

การเรียนรู้ที่จะยอมรับความเสี่ยงในเรื่องใดๆ ให้ได้อย่างแท้จริงนั้นเป็นเรื่องที่ยากอยู่แล้ว แต่มันจะเป็นเรื่องที่ยากอย่างที่สุดสำหรับเทรดเดอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อลองพิจารณาว่าเดิมพันของมันคืออะไร โดยทั่วไปแล้ว อะไร

คือสิ่งที่เราหวาดกลัวที่สุด (นอกเหนือไปจากความตายและการพูดต่อหน้าฝูงชน) แน่แน่นอน ทั้งการสูญเสียเงินและการเป็นคนผิคนั้นถูกจัดอยู่ในอันดับต้นๆ การยอมรับว่าเราผิดและการเสียเงินนั้นสามารถทำให้รู้สึกเจ็บปวดได้อย่างรุนแรง และแน่นอนว่าเป็นอะไรที่เราอยากหลีกเลี่ยง แต่ถึงกระนั้นในฐานะเทรดเดอร์ เราต้องเผชิญกับความเป็นไปได้ของทั้งสองสิ่งนี้แทบจะทุกขณะที่เราอยู่ในการเทรด

ตอนนี้คุณอาจจะกำลังพูดกับตัวเองว่า “นอกเหนือไปจากความจริงที่ว่ามันเป็นเรื่องที่เจ็บปวดมาก มันก็เป็นเรื่องธรรมชาติที่จะไม่ต้องการเป็นคนผิด และสูญเสียอะไรบางอย่างไป เพราะฉะนั้นมันจึงเป็นเรื่องที่เหมาะสมสำหรับฉันที่จะทำอะไรก็ตามที่ฉันสามารถทำได้เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงมัน” ผมเห็นด้วยกับคุณ แต่มันก็ยังเป็นเพราะความโน้มเอียงตามธรรมชาติแบบนี้ที่ทำให้การเทรด (ที่ดูเหมือนว่ามันน่าจะเป็นเรื่องง่าย ๆ) กลายเป็นเรื่องที่ยากอย่างที่สุด

การเทรดทำให้เราต้องเจอกับปฏิทรรศน์ด้านพื้นฐานอย่างหนึ่งก็คือเราจะคงความมีวินัย ความมุ่งมั่น และความมั่นใจได้อย่างไรในสภาวะที่ประกอบไปด้วยความไม่แน่นอนอย่างต่อเนื่อง เมื่อไรก็ตามที่คุณเรียนรู้วิธีที่จะ “คิด” เหมือนเทรดเดอร์ นั่นคือสิ่งที่คุณจะสามารถทำได้อย่างแท้จริง การเรียนรู้ที่จะจำกัดความการเทรดของคุณใหม่ในแบบที่ทำให้คุณสามารถที่จะยอมรับความเสี่ยงได้อย่างสมบูรณ์เป็นกุญแจสำคัญสู่การคิดอย่างเทรดเดอร์ที่ประสบความสำเร็จ การเรียนรู้ที่จะยอมรับความเสี่ยงให้ได้เป็นทักษะอย่างหนึ่งในการเทรด ทักษะที่สำคัญที่สุดเท่าที่คุณจะสามารถเรียนรู้ได้ แต่ถึงอย่างนั้นมันก็เป็นเรื่องที่ไม่พบได้น้อยมากที่เทรดเดอร์ที่กำลังพัฒนาตัวเองจะมุ่งมั่นความสนใจหรือใช้ความพยายามในการเรียนรู้มัน

เมื่อคุณเรียนรู้ทักษะการเทรดในเรื่องการยอมรับความเสี่ยงได้แล้ว ตลาดจะไม่สามารถสร้างข้อมูลใดๆ ที่คุณจะให้คำจำกัดความหรือแปลความหมายว่าเป็นความเจ็บปวดได้ ถ้าข้อมูลที่ตลาดสร้างขึ้นมาไม่สามารถที่จะส่งผลให้เกิดความเจ็บปวดทางอารมณ์กับคุณได้ มันก็ไม่มีอะไรที่จะต้องหลีกเลี่ยง มัน

ก็เป็นเพียงแค่ข้อมูลซึ่งกำลังบอกคุณว่าความเป็นไปได้คืออะไร นี่คือนสิ่งที่เรียกว่าการรับรู้อย่างไม่มีอคติ ซึ่งจะไม่ถูกทำให้ไขว้เขวหรือบิดเบือนไปโดยสิ่งที่คุณกลัวว่ามันจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้น

ผมมั่นใจว่าไม่มีเทรดเดอร์ที่กำลังอ่านหนังสือเล่มนี้แม้แต่คนเดียวที่ไม่เคยเข้าไปในการเทรดเร็วเกินไป ก่อนที่ตลาดจะสร้างสัญญาณที่แท้จริงออกมา หรือช้าเกินไป หลังจากที่ได้ส่งสัญญาณออกมานานแล้ว มีเทรดเดอร์คนใดบ้างที่ไม่เคยโน้มน้าวตัวเองไม่ให้ตัดขาดทุนและผลลัพธ์ก็คือการขาดทุนที่มากขึ้น หรือออกมาจากการเทรดที่ชนะเร็วเกินไป หรือพบตัวเองกำลังอยู่ในการเทรดที่ชนะแต่ไม่ได้ขายทำกำไรออกมาเลยและจากนั้นก็ปล่อยให้การเทรดนั้นกลับกลายเป็นการขาดทุน หรือขยับจุดตัดขาดทุนให้มาใกล้กับจุดเข้าทำการเทรดของพวกเขามากขึ้นเพียงเพื่อที่จะต้องตัดขาดทุนออกมาและจากนั้นตลาดก็วิ่งกลับไปในทิศทางเดิมของพวกเขาต่อ นี่เป็นเพียงแต่ไม่กี่ตัวอย่างของความผิดพลาดมากมายที่เทรดเดอร์ทำให้เกิดขึ้นกับตัวเองซ้ำแล้วซ้ำเล่า

สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ความผิดพลาดที่ตลาดเป็นผู้สร้างขึ้นมา ซึ่งหมายความว่าความผิดพลาดเหล่านี้ไม่ได้มีสาเหตุมาจากตลาด ตลาดนั้นเป็นกลางในแง่ที่มันเคลื่อนไหวและสร้างข้อมูลเกี่ยวกับตัวมันขึ้นมา การเคลื่อนไหวและข้อมูลเหล่านี้ทำให้เรามีโอกาสที่จะทำอะไรบางอย่าง แต่ทั้งหมดมันก็เพียงเท่านั้นเอง ตลาดไม่ได้มีพลังอำนาจใดๆ ต่อวิธีต่างๆ ที่เราแต่ละคนรับรู้และแปลความหมายของข้อมูลเหล่านี้ หรือควบคุมการตัดสินใจและพฤติกรรมที่เราตอบสนองกับมันได้ ความผิดพลาดที่ผมได้พูดถึงไปแล้วและความผิดพลาดอื่นๆ นอกจากนั้นอีกมากมายล้วนเป็นผลลัพธ์มาจากสิ่งที่ผมเรียกว่า “ทัศนคติและมุมมองในการเทรดที่ผิดพลาด” อย่างแท้จริง ทัศนคติที่ผิดพลาดซึ่งส่งเสริมให้เกิดความกลัวแทนที่จะเป็นความไว้วางใจและความเชื่อมั่น

ผมไม่คิดว่าผมจะสามารถระบุความแตกต่างระหว่างผู้ชนะอย่างต่อเนืองกับคนอื่นๆ ที่เหลือให้เรียบง่ายมากกว่านี้ได้อีกแล้ว มันก็คือเทรดเดอร์ที่เก่งที่สุดนั้นไม่กลัว พวกเขาไม่กลัวเพราะว่าพวกเขาได้พัฒนาทัศนคติที่มอบ

ความยืดหยุ่นทางจิตใจในระดับที่สูงที่สุดให้กับพวกเขาในการที่จะเข้าไปและออกมาจากการเทรดโดยมีพื้นฐานมาจากสิ่งที่ตลาดกำลังบอกพวกเขาเกี่ยวกับความเป็นไปได้จากรูปแบบของมัน ในขณะเดียวกัน เทรดเดอร์ที่เก่งที่สุดก็ได้พัฒนาทัศนคติที่ป้องกันพวกเขาจากความประมาท คนอื่นๆ ที่เหลือจะมีความกลัวอยู่ในระดับหนึ่ง ในเวลาที่พวกเขาไม่กลัว พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะประมาทและสร้างเป็นประสบการณ์แบบหนึ่งสำหรับพวกเขาซึ่งจะทำให้พวกเขามีความรู้สึกลัวนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

เก้าสิบห้าเปอร์เซ็นต์ของความผิดพลาดในการเทรดที่คุณน่าจะเคยทำซึ่งทำให้เงินระเหยไปต่อหน้าต่อตาคุณนั้นมีรากฐานมาจากทัศนคติของคุณเกี่ยวกับการเป็นคนผิด การสูญเสียเงิน การพลาดโอกาส และการปล่อยให้กำไรหายไปในี่คือสิ่งที่ผมเรียกว่าความกลัวหลักๆ สีอย่างของการเทรด

ในตอนที่คุณอาจจะกำลังพูดกับตัวเองว่า “ก็ไม่รู้สินะ ฉันคิดว่าเทรดเดอร์ควรที่จะมีความกลัวอย่างเหมาะสมต่อตลาด” เป็นอีกครั้งที่มันเป็นสมมติฐานที่มีตรรกะและสมเหตุสมผลอย่างสมบูรณ์แบบ แต่เมื่อมันเป็นเรื่องของ การเทรดแล้วความกลัวของคุณจะส่งผลเสียต่อคุณในแบบที่จะทำให้คุณเป็นคนทำให้ทุกๆ อย่างที่คุณกลัวนั้นเกิดขึ้นมาจริงๆ ถ้าคุณกลัวว่าจะเป็นคนผิด ความกลัวของคุณจะส่งผลต่อการรับรู้ของคุณเกี่ยวกับข้อมูลของตลาดในแบบที่จะทำให้คุณทำอะไรบางอย่างที่ทำให้คุณลงเอยด้วยการเป็นคนผิด

ในเวลาที่คุณเต็มไปด้วยความหวาดกลัวมันก็จะไม่มีความเป็นไปได้แบบอื่นๆ เหลืออยู่ คุณจะไม่สามารถรับรู้ถึงความเป็นไปได้แบบอื่นๆ หรือถึงแม้ว่าคุณจะรับรู้มันได้แต่คุณก็จะไม่สามารถตอบสนองกับมันได้อย่างเหมาะสม เพราะความกลัวคือสิ่งที่ทำให้เราหยุดนิ่ง ในทางกายภาพแล้วมันทำให้เรานิ่งจนตัวแข็งหรือไม่ก็วิ่งหนีไป ในทางด้านจิตใจ มันทำให้เราจำกัดความสนใจของเราให้แคบลงอยู่แค่ว่าเรื่องที่เรากลัว นี่หมายความว่า การคิดถึงความเป็นไปได้แบบอื่นๆ เช่นเดียวกับข้อมูลอื่นๆ จากตลาดนั้นจะถูกปิดกั้น คุณจะไม่ได้คิดถึงเรื่องอื่นๆ ทั้งหมดที่มีเหตุผลเกี่ยวกับตลาดที่คุณเคยได้เรียนรู้มาจนกว่า

คุณจะไม่กลัวอีกต่อไปและเหตุการณ์นั้นได้จบลงไปแล้ว จากนั้นคุณก็จะมาคิดกับตัวเองว่า “ฉันรู้อยู่แล้วนี่ ทำไมฉันถึงไม่คิดถึงมันนะในตอนนั้น” หรือไม่ก็ “ทำไมฉันถึงไม่สามารถตอบสนองกับมันในตอนนั้นได้นะ”

มันเป็นเรื่องที่ยากอย่างที่สุดในการที่จะรับรู้ได้ว่าต้นเหตุของปัญหาเหล่านี้ก็คือทัศนคติที่ไม่เหมาะสมของตัวเอง นั่นคือสิ่งที่ทำให้ความกลัวเป็นเรื่องที่มีเล่ห์เหลี่ยมแอบแฝงอย่างมาก รูปแบบการคิดหลายอย่างซึ่งส่งผลเสียต่อการเทรดของเรานั้นเป็นการทำงานของวิถีตามธรรมชาติที่เราถูกเลี้ยงดูมาให้คิดและมองโลก รูปแบบการคิดเหล่านี้ฝังรากอยู่ลึกมากจนเราแทบจะไม่สามารถรู้ได้เลยว่าต้นเหตุของความยากลำบากในการเทรดของเรานั้นอยู่ภายในตัวเราเองและมาจากภาวะจิตใจของเรา อันที่จริงแล้ว มันดูเหมือนเป็นเรื่องธรรมชาติกว่ามากที่จะมองว่าต้นเหตุของปัญหานั้นมาจากภายนอกหรือจากตลาด เพราะมันรู้สึกเหมือนราวกับว่าตลาดเป็นสาเหตุของความเจ็บปวด ความหงุดหงิด และความไม่พอใจของเรา

เห็นได้ชัดว่าเรื่องเหล่านี้เป็นแนวความคิดเชิงนามธรรมและแน่นอนว่าไม่ใช่อะไรบางอย่างที่เทรดเดอร์ส่วนใหญ่จะมาให้ความใส่ใจ แต่ถึงกระนั้นความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ ทัศนคติ และการรับรู้ นั้นเป็นพื้นฐานของการเทรดเช่นเดียวกับการเรียนรู้วิถีในการสิร์ฟเป็นในการเล่นเทนนิส หรือเช่นเดียวกับการเรียนรู้วิถีในการสวิงไม้กอล์ฟเป็นในการเล่นกอล์ฟ พูดอีกแบบหนึ่งก็คือความเข้าใจและการควบคุมการรับรู้ข้อมูลในตลาดของคุณนั้นจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดเมื่อคุณต้องการที่จะบรรลุถึงการมีผลลัพธ์ที่สม่ำเสมอเท่านั้น

ผมพูดอย่างนี้ก็เพราะว่ามັນยังมีเรื่องราวอื่นๆ เกี่ยวกับการเทรดที่เป็นความจริงเท่าๆ กับสิ่งที่ผมเพิ่งจะบรรยายไป คุณไม่จำเป็นจะต้องมีความรู้อะไรเลยเกี่ยวกับตัวคุณเองหรือเกี่ยวกับตลาดเพื่อที่จะชนะในการเทรดครั้งหนึ่ง พอๆ กับที่คุณไม่จำเป็นจะต้องรู้วิถีที่ถูกต้องในการสวิงไม้เทนนิสหรือไม้กอล์ฟเพื่อที่จะมีการตีที่ดีได้เป็นครั้งคราว ครั้งแรกที่ผมเล่นกอล์ฟ ผมมีการตีที่ดีอยู่หลาย

ครั้งตลอดทั้งเกมถึงแม้ว่าผมจะไม่เคยเรียนรู้เทคนิคใดๆ มาก่อนเลยก็ตาม แต่ถึงอย่างนั้นคะแนนของผมก็ยิ่งสูงกว่า 120 สำหรับการตี 18 หลุม เห็นได้ชัดว่าการที่จะปรับปรุงคะแนนโดยรวมของผมให้ดีขึ้นได้นั้น ผมจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิค

แน่นอนว่ามันเป็นเช่นเดียวกันกับการเทรด เราจำเป็นต้องเรียนรู้เทคนิคเพื่อที่จะบรรลุถึงความสม่ำเสมอ แต่มันเป็นเทคนิคอะไรกันล่ะ นี่คือนิ่งแง่มุมที่น่าฉงนที่สุดอย่างแท้จริงในเรื่องการเรียนรู้วิธีที่จะเทรดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าเราไม่ใส่ใจหรือไม่เข้าใจว่าความเชื่อและทัศนคติของเราส่งผลอย่างไรต่อการรับรู้ของเราในข้อมูลของตลาด มันก็จะดูเหมือนราวกับว่าเป็นเพราะพฤติกรรมของตลาดที่เป็นสาเหตุของการขาดความสม่ำเสมอ ผลลัพธ์ก็คือ มันจะนำไปสู่การใช้เหตุผลว่าวิธีที่ดีที่สุดที่จะหลีกเลี่ยงการขาดทุนและกลายเป็นคนที่มีความสม่ำเสมอก็คือการไปเรียนรู้เกี่ยวกับตลาดให้มากขึ้น

การใช้เหตุผลแบบนี้คือกับดักที่เทรดเดอร์เกือบทุกคนจะตกหลุมพราง ณ จุดใดจุดหนึ่ง และมันก็ดูเหมือนจะสมเหตุสมผลอย่างที่สุดด้วย แต่วิธีการแบบนี้มันใช้ไม่ได้ผล ตลาดมีตัวแปรมากมายเกินไปที่จะนำเข้ามาพิจารณา และบ่อยครั้งที่มันขัดแย้งกันเอง ยิ่งไปกว่านั้น มันยังไม่มีขีดจำกัดสำหรับพฤติกรรมของตลาดอีกด้วย มันสามารถทำอะไรก็ได้ในทุกๆ ขณะ อันที่จริงแล้ว เนื่องจากว่าคนทุกคนที่เข้ามาเทรดถือได้ว่าเป็นตัวแปรหนึ่งในตลาด ดังนั้นก็สามารถพูดได้ว่าเทรดเดอร์คนใดก็ตามเพียงคนเดียวสามารถที่จะทำให้เกิดอะไรขึ้นก็ได้แทบจะทุกอย่าง

นี่หมายความว่าไม่ว่าคุณจะเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมของตลาดมากเท่าไร หรือไม่ว่าคุณจะไปเป็นนักวิเคราะห์ที่ปราดเปรื่องเพียงใด คุณก็ไม่มีทางที่จะเรียนรู้ได้มากพอที่จะคาดการณ์ทุกๆ ความเป็นไปได้ที่ตลาดสามารถจะทำให้คุณผิดหรือทำให้คุณต้องเสียเงินไป ดังนั้นถ้าคุณกลัวที่จะเป็นคนผิดหรือเสียเงิน มันก็หมายความว่า คุณไม่มีทางที่จะเรียนรู้ได้มากพอที่จะชดเชยกับผลกระทบในแง่ลบที่ความกลัวเหล่านี้มีต่อความสามารถของคุณ

ในการตัดสินใจโดยใช้พื้นฐานจากความเป็นจริงและความสามารถของคุณที่จะกระทำกรใดๆ โดยปราศจากความลังเล พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ คุณจะไม่มี ความมั่นใจเมื่อต้องเผชิญหน้ากับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความเป็นจริงที่โหดร้ายของการเทรดก็คือการเทรดทุกๆ ครั้งนั้นมีผลลัพธ์ที่ไม่แน่นอน นอกเสียจากคุณจะเรียนรู้ที่จะยอมรับได้อย่างแท้จริงถึงความเป็นไปได้ของ ผลลัพธ์ที่ไม่แน่นอน คุณก็จะพยายามโดยใช้ทั้งจิตสำนึกและจิตใต้สำนึกที่จะ หลีกเลี่ยงความเป็นไปได้ใดๆ ก็ตามที่คุณให้คำจำกัดความว่าเป็นความเจ็บปวด ในระหว่างขบวนการนั้นคุณก็มีแนวโน้มที่จะนำตัวเองไปสู่ความผิดพลาด ราคาแพงจำนวนมากที่เกิดขึ้นมาจากตัวคุณเอง

ผมไม่ได้กำลังแนะนำว่าคุณไม่จำเป็นจะต้องมีรูปแบบบางอย่างในการ วิเคราะห์ตลาดหรือวิธีการที่จะระบุถึงโอกาสและทำให้เราสามารถตระหนักถึง มั่น แน่นอนว่าเราจำเป็นจะต้องมี อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ตลาดไม่ใช่หนทาง ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่สม่ำเสมอ มันไม่สามารถแก้ปัญหาในการเทรดที่เกิดจาก การขาดความมั่นใจ การขาดวินัย หรือการมุ่งเน้นที่ไม่เหมาะสมได้

เมื่อคุณกำลังทำงานจากสมมติฐานว่าการวิเคราะห์ที่มากกว่าหรือดีกว่า จะสร้างความสม่ำเสมอได้ คุณก็จะถูกผลักดันให้รวบรวมตัวแปรต่างๆ ในตลาด มาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เข้ามาไว้ในคลังเครื่องมือในการเทรดของคุณ แต่อะไรที่จะเกิดขึ้นหลังจากนั้น คุณก็ยังคงต้องรู้สึกผิดหวังและโดนตลาดหัก หลังซ้ำแล้วซ้ำอีกเพราะอะไรบางอย่างที่คุณมองไม่เห็นหรือไม่ได้ใส่ใจพิจารณา มันให้มากพอ มันจะรู้สึกเหมือนราวกับว่าคุณไม่สามารถที่จะไว้ใจตลาดได้ แต่อันที่จริงแล้วคือคุณไม่สามารถที่จะไว้ใจตัวคุณเอง

ความมั่นใจและความกลัวคือภาวะของจิตใจที่ตรงข้ามกันซึ่งทั้งสอง อย่างนี้มีรากฐานมาจากความเชื่อและทัศนคติของเรา การที่จะรู้สึกมั่นใจและ ทำงานในสภาวะแวดล้อมที่ซึ่งคุณสามารถจะสูญเสียมากกว่าที่คุณตั้งใจจะเสีย ได้อย่างง่ายดายนั้นต้องการความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม คุณไม่สามารถที่จะมีความเชื่อมั่นในระดับนั้นได้จนกว่าคุณจะได้ฝึกฝนจิตใจ

ของคุณให้ก้าวข้ามผ่านความโน้มเอียงตามธรรมชาติของคุณที่จะคิดในแบบที่ส่งผลตรงกันข้ามกับการที่จะกลายเป็นเทรดเดอร์ที่ประสบความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ การเรียนรู้วิธีในการวิเคราะห์พฤติกรรมของตลาดนั้นไม่ใช่วิธีการฝึกที่เหมาะสม

คุณมีตัวเลือกสองข้อ คุณอาจจะพยายามกำจัดความเสี่ยงออกไปด้วยการเรียนรู้ตัวแปรต่างๆ ของตลาดให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (ผมเรียกสิ่งนี้ว่าหลุมดำของการวิเคราะห์เพราะว่ามันเป็นหนทางที่นำไปสู่ความน่าหงุดหงิดใจอย่างมากที่สุด) หรือคุณสามารถที่จะเรียนรู้วิธีในการเปลี่ยนคำจำกัดความของวิธีในการเทรดของคุณเสียใหม่ในแบบที่ทำให้คุณยอมรับความเสี่ยงได้อย่างแท้จริง และคุณไม่มีความรู้สึกกลัวอีกต่อไป

เมื่อคุณบรรลุถึงภาวะจิตใจที่คุณยอมรับความเสี่ยงได้อย่างแท้จริงแล้ว คุณก็จะไม่เหลือความเป็นไปได้ที่จะจำกัดความและแปลความข้อมูลของตลาดในรูปแบบที่ทำให้เจ็บปวด เมื่อคุณกำจัดความเป็นไปได้ที่จะจำกัดความข้อมูลของตลาดในรูปแบบที่ทำให้เจ็บปวดได้แล้ว คุณก็จะสามารถกำจัดความโน้มเอียงที่จะหาเหตุผลมาอ้าง ลังเลใจ ทำอะไรก่อนเวลาอันควร หวังว่าตลาดจะมอบเงินให้กับคุณ หรือหวังว่าตลาดจะช่วยคุณจากความไร้ความสามารถของคุณที่จะตัดการขาดทุนของคุณเอง

ตราบไคที่คุณยังอ่อนไหวต่อความผิดพลาดชนิดที่เป็นผลมาจากการหาเหตุผลมาอ้าง การพยายามพิสูจน์ว่าตัวเองเป็นคนถูก การลังเล การตั้งความหวัง และการทำอะไรก่อนเวลาอันควร คุณก็ไม่สามารถที่จะเชื่อมั่นในตัวเองได้ ถ้าคุณไม่สามารถที่จะเชื่อมั่นในตัวเองว่าจะตัดสินใจโดยใช้พื้นฐานจากความเป็นจริงและกระทำการใดๆ เพื่อผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับตัวคุณเองเสมอ การที่จะบรรลุถึงผลลัพธ์ที่สม่ำเสมอในการเทรดนั้นก็ใกล้เคียงกับคำว่าเป็นไปได้ การพยายามทำอะไรบางอย่างที่ดูเป็นเรื่องง่ายๆ อาจจะกลายเป็นเรื่องที่น่าหงุดหงิดที่สุดเท่าที่คุณเคยพยายามทำมา เรื่องตลกก็คือ เมื่อคุณมีทัศนคติที่เหมาะสม เมื่อคุณบรรลุถึง “ภาวะจิตใจของเทรดเดอร์” และ

สามารถคงความเชื่อมั่นไว้ได้เมื่อต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนที่เข้ามาอย่างต่อเนื่อง การเทรดก็มักจะกลายเป็นเรื่องที่ย่าง่ายและเรียบง่ายเหมือนกับที่คุณอาจจะเคยคิดไว้ในตอนที่เข้ามาเริ่มต้นเทรดเป็นครั้งแรก

ดังนั้นอะไรคือวิธีในการแก้ปัญหา คุณจำเป็นจะต้องเรียนรู้วิธีการในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อของคุณเกี่ยวกับการเทรดในแบบที่จะทำให้คุณสามารถเทรดได้โดยปราศจากความกลัวอย่างสิ้นเชิงแต่ในขณะเดียวกันก็สามารถรักษารอบจิตใจที่จะไม่ทำให้คุณเกิดความรู้สึกประมาทเอาไว้ได้ นั่นคือสิ่งที่หนังสือเล่มนี้ถูกออกแบบมาเพื่อสอนคุณ

ในขณะที่คุณอ่านต่อไป ผมอยากจะทำให้คุณจำเอาไว้ให้ดีกว่า เทรดเดอร์ที่ประสบความสำเร็จซึ่งคุณต้องการจะเป็นคือภาพในอนาคตของตัวคุณที่คุณจะต้องเติบโตไปเป็นแบบนั้น การเติบโตหมายถึงการขยายตัว การเรียนรู้ และการสร้างวิธีใหม่ๆ ในการแสดงตัวตนของคุณ มันเป็นเรื่องเช่นกันแม้ว่าคุณจะเป็นเทรดเดอร์ที่ประสบความสำเร็จอยู่แล้วและอ่านหนังสือเล่มนี้เพื่อที่จะทำให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น วิธีใหม่ๆ หลายวิธีที่คุณจะได้เรียนรู้เพื่อแสดงตัวตนของคุณจะขัดแย้งโดยตรงกับความคิดและความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของการเทรดที่คุณยึดถืออยู่ในปัจจุบัน คุณอาจจะตระหนักถึงความเชื่อเหล่านี้อยู่แล้วหรืออาจจะยังไม่รู้ตัวก็ได้ แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม สิ่งๆ ในตอนนี้ที่คุณคิดว่าเป็นเรื่องจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของการเทรดจะได้แย้งเพื่อพยายามทำให้ทุกๆ อย่างยังเป็นเหมือนเดิมแม้ว่าคุณจะมีผลลัพธ์ที่น่าหงุดหงิดและไม่น่าพอใจก็ตาม

การโต้แย้งจากภายในแบบนี้เป็นเรื่องธรรมชาติ ความท้าทายของผมในหนังสือเล่มนี้ก็คือการช่วยเหลือคุณแก้ปัญหาเรื่องการโต้แย้งเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ความเต็มใจของคุณที่จะพิจารณาถึงความเป็นไปได้อื่นๆ ความเป็นไปได้ที่คุณอาจจะยังไม่ตระหนักถึงหรืออาจจะยังไม่ได้ให้ความใส่ใจมากนักพอ จะทำให้ขบวนการในการเรียนรู้เร็วขึ้นและง่ายขึ้นอย่างมาก

บทที่ 2

การหลอกล่อ (และความอันตราย) ของการเทรด

ในเดือนมกราคมปี 1994 ผมถูกขอให้ไปพูดที่การประชุมด้านการเทรดซึ่งจัดขึ้นที่ชิคาโกโดยมีนิตยสารฟิวเจอร์ แมกกาซีน เป็นสปอนเซอร์ ในระหว่างมื้ออาหารกลางวันมื้อหนึ่ง ผมบังเอิญได้นั่งข้างๆ กับบรรณาธิการของหนึ่งในสำนักพิมพ์ใหญ่ที่ตีพิมพ์หนังสือด้านการเทรดคนหนึ่ง เราคุยกันอย่างกระตือรือร้นในเรื่องที่ว่าทำไมถึงมีคนจำนวนน้อยมากที่ประสบความสำเร็จในการเทรด แม้แต่กับพวกคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมาแล้วอย่างสูงก็ตาม ณ จุดหนึ่ง บรรณาธิการท่านนั้นถามผมว่าเป็นไปได้หรือไม่ว่าคำอธิบายสำหรับปรากฏการณ์นี้ก็คือผู้คนที่เข้ามาสู่การเทรดด้วยเหตุผลที่ผิด

ความน่าดึงดูดใจ

ผมถึงกับต้องนั่งไปพักหนึ่งเพื่อคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมเห็นด้วยว่าเหตุผลทั่วไปหลายอย่างที่เป็แรงกระตุ้นให้ผู้คนที่เข้ามาเทรด ไม่ว่าจะเป็ การได้ทำการเทรด ความเคลิบเคลิ้ม ความต้องการที่จะเป็นฮีโร่ ความสนใจที่พวกเขาจะ

ได้รับเมื่อพวกเขาชนะ หรือความรู้สึกสงสารตัวเองที่มาจากความพ่ายแพ้ จะสร้างให้เกิดปัญหาซึ่งในที่สุดแล้วจะส่งผลกระทบต่อผลงานของเทรดเดอร์และความสำเร็จโดยรวม แต่ความน่าดึงดูดใจที่แท้จริงของการเทรดนั้นเป็นเรื่องพื้นฐานและธรรมดากว่านั้นมาก การเทรดคือกิจกรรมที่ทำให้ผู้คนแต่ละคนมีอิสระอย่างไม่จำกัดในการสร้างสรรค์การแสดงออก อิสระในการแสดงออกในแบบที่พวกเราส่วนใหญ่ถูกปฏิเสธมาเกือบตลอดชีวิตของพวกเขา

แน่นอน บรรณานิกรท่านนั้นถามผมว่าที่ผมพูดมานี้หมายความว่าอย่างไร ผมอธิบายว่า ในสภาวะแวดล้อมของการเทรด เราเป็นคนที่ตั้งกฎเกือบทุกข้อขึ้นมาเอง นี่หมายความว่ามันมีข้อจำกัดหรือขอบเขตน้อยมากในวิธีที่เราสามารถเลือกการแสดงออกของตัวเองแน่นอนว่ามันจะต้องมีขบวนการขั้นตอนบางอย่าง อย่างเช่นจะต้องเป็นสมาชิกของตลาดแลกเปลี่ยนก่อนถึงจะไปเป็นพลอร์เทรดเดอร์ได้ หรือต้องมีสถานะทางการเงินตามที่กำหนดไว้ก่อนถึงจะเปิดบัญชีกับโบรกเกอร์ได้ถ้าคุณเป็นเทรดเดอร์ที่อยู่นอกพลอร์ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อคุณมาอยู่ในตำแหน่งที่เริ่มต้นทำการเทรดแล้ว ความเป็นไปได้ของวิธีที่คุณจะทำมันนั้นแทบจะไม่มีข้อจำกัดใดๆ

ผมยกตัวอย่างจากการสัมมนาที่ผมเข้าร่วมเมื่อหลายปีก่อนให้เขาฟังต่อ มีบางคนได้ทำการคำนวณเอาไว้ว่าถ้าคุณนำเอาฟิวเจอร์ของพันธบัตร ออปชั่นของพันธบัตร และตลาดเงินสดของพันธบัตรมารวมกัน มันจะมีสเปรดที่เป็นไปได้มากกว่าแปดพันล้านอัน ที่นี้ลองรวมเอาเรื่องของเวลาเข้าไปพิจารณาโดยใช้พื้นฐานจากการที่คุณอ่านสภาวะของตลาดในเวลานั้น และคุณก็จะพบว่าวิธีการต่างๆ ในการเทรดนั้นมันแทบจะไม่มีขีดจำกัดเลย

บรรณานิกรท่านนั้นนิ่งไปพักหนึ่งและถามว่า “แต่ทำไมการเข้าไปในสภาวะแวดล้อมที่ไม่มีขีดจำกัดในแบบนี้ถึงได้ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นความล้มเหลวอย่างต่อเนื่องได้” ผมตอบว่า “เพราะว่าความเป็นไปได้ที่ไม่มีขีดจำกัดรวมไปกับอิสระแบบไม่มีขีดจำกัดในการที่จะใช้ความได้เปรียบจากความเป็นไปได้นั้นทำให้คนแต่ละคนต้องเจอกับความท้าทายทางจิตวิทยาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ความท้าทายซึ่งมีคนจำนวนน้อยมากที่จะเตรียมตัวมารับมือกับมันได้อย่างเหมาะสมหรือมีความตระหนักรู้ในเรื่องนี้ และคนเราก็ไม่สามารถทำงานเพื่อที่จะชนะเรื่องราวอะไรบางอย่างได้โดยที่พวกเขายังไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามันคือปัญหา”

ความมีอิสระเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยม โดยธรรมชาติแล้วพวกเราทุกคนต้องการมัน ไขว่คว้ามัน หรือแม้แต่ปรารถนามันอย่างที่สุด แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเรามีทรัพยากรทางจิตวิทยาที่เหมาะสมที่จะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะแวดล้อมที่แทบจะไม่มีขีดจำกัดใดๆ และมีโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงกับตัวเราอยู่ในนั้น ไม่ว่าจะพื้นฐานทางการศึกษา ความฉลาดของพวกเขาก็อยู่ในระดับใด หรือไม่ว่าพวกเขาจะเคยประสบความสำเร็จมากเพียงไรในเรื่องอื่นๆ ก็ตาม

การปรับตัวในแบบที่ผมกำลังพูดถึงนี้เกี่ยวข้องกับการสร้างโครงสร้างทางจิตใจที่จะทำให้เทรดเดอร์มีความสมดุลมากที่สุดระหว่างอิสรภาพที่จะทำอะไรก็ได้กับโอกาสที่จะต้องเจอกับความเสียหายทั้งทางด้านการเงินและทางด้านจิตวิทยาซึ่งเป็นผลโดยตรงมาจากอิสรภาพนั้น

การสร้างโครงสร้างทางจิตใจเป็นงานที่ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าสิ่งที่คุณต้องการให้มันฝังเข้าไปในจิตใจนั้นเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับสิ่งที่คุณเคยเชื่อมาก่อน แต่สำหรับพวกเราที่ต้องการที่จะเป็นเทรดเดอร์ ความยากของการสร้างโครงสร้างที่เหมาะสมนั้นจะยิ่งยากขึ้นไปอีกจากแรงต่อต้านทางจิตใจที่สะสมมา ซึ่งเริ่มต้นพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ในช่วงแรกสุดในชีวิตของพวกเขา

พวกเราทุกคนล้วนเกิดมาในสภาวะแวดล้อมทางสังคมแบบใดแบบหนึ่ง สภาวะแวดล้อมทางสังคมไม่ว่าจะเป็นครอบครัว เมือง รัฐ หรือประเทศ หมายถึงการมีรูปแบบโครงสร้าง โครงสร้างทางสังคมประกอบไปด้วยกฎ ข้อจำกัด ขอบเขต และชุดของความเชื่อที่กลายเป็นรหัสของพฤติกรรมซึ่งจำกัดวิถีที่คนแต่ละคนในโครงสร้างสังคมนั้นสามารถหรือไม่สามารถแสดงตัวตนของพวกเขาออกมา ยิ่งไปกว่านั้น ข้อจำกัดส่วนใหญ่ของโครงสร้างทางสังคมนั้น ถูกกำหนดขึ้นมาก่อนที่จะเกิด พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ในเวลาที่เอาแต่ละคน

มาถึงที่นี่ ส่วนใหญ่ของโครงสร้างทางสังคมที่กำหนดการแสดงออกของพวกเราแต่ละคนก็มีอยู่และตั้งมั่นอย่างมั่นคงอยู่ตรงนั้นมากก่อนแล้ว

มันเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ง่ายๆ ว่าเพราะเหตุใดความจำเป็นของสังคมที่จำเป็นต้องมีโครงสร้างกับความต้องการของคนแต่ละคนในการที่จะแสดงตัวตนออกมาจนถึงได้มีความขัดแย้งกัน คนที่ต้องการจะเชี่ยวชาญศิลปะของการเทรดจะต้องเผชิญกับความขัดแย้งทางพื้นฐานในลักษณะแบบนี้ทุกคน

ผมอยากจะทำให้คุณลองถามตัวคุณเองว่าลักษณะเฉพาะตัวใด (รูปแบบหนึ่งของการแสดงตัวตน) ที่พบได้ทั่วไปในเด็กทุกๆ คนที่เกิดมาบนโลกใบนี้ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ วัฒนธรรม หรือสถานการณทางสังคมแบบใดที่เด็กคนนั้นเกิดมา คำตอบก็คือความอยากรู้อยากเห็น เด็กทุกคนมีความอยากรู้อยากเห็น เด็กทุกคนมีความต้องการที่จะเรียนรู้ เราอาจจะบรรยายพวกเขาได้ว่าเป็นเครื่องจักรในการเรียนรู้ตัวน้อยๆ

เมื่อพิจารณาธรรมชาติของความอยากรู้อยากเห็นในระดับพื้นฐานที่สุดของมัน มันก็คือแรงรูปแบบหนึ่ง พูดยให้จำเพาะเจาะจงกว่านั้น มันก็คือแรงผลักดันโดยตรงจากภายใน ซึ่งหมายความว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปกระตุ้นให้เด็กคนหนึ่งเรียนรู้อะไรบางอย่าง ปลอ่ยพวกเขาให้อยู่ของพวกเขาเอง เด็กๆ จะสำรวจสิ่งรอบตัวของพวกเขาเองตามธรรมชาติ สิ่งที่มีมากกว่านั้นก็คือ แรงผลักดันโดยตรงจากภายในนี้ยังดูเหมือนกับว่าจะมีวาระของตัวมันเองอีกด้วย พูดยอีกอย่างหนึ่งก็คือ ถึงแม้ว่าเด็กๆ ทุกคนจะอยากรู้อยากเห็น แต่ไม่ใช่ว่าเด็กทุกคนจะมีความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติในเรื่องเดียวกัน

มันมีอะไรบางอย่างในตัวของพวกเขาแต่ละคนซึ่งขึ้นากการตระหนักรู้ของเราไปยังเรื่องราวและประสบการณ์แบบต่างๆ และตัดเรื่องอื่นๆ ที่เหลือออกไป แม้แต่ทารกก็ดูเหมือนจะรู้ว่าอะไรที่พวกเขาต้องการหรือไม่ต้องการ เมื่อผู้ใหญ่พบเห็นการแสดงออกเฉพาะตัวที่มีเอกลักษณ์ของทารก โดยทั่วไปแล้ว พวกเขาจะรู้สึกประหลาดใจ พวกเขาคิดไปเองว่าทารกไม่ได้มีอะไรภายในตัวตนของพวกเขาที่จะทำให้พวกเขามีเอกลักษณ์เฉพาะตัวว่าพวกเขาเป็นใคร ทารก

สามารถแสดงลักษณะเฉพาะตัวของพวกเขาออกมาได้อย่างไรนอกเหนือจากที่
สิ่งแวดล้อมรอบตัวพวกเขาดึงดูดความสนใจหรือผลักไสพวกเขา ผมเรียกสิ่งนี้
ว่าการชี้นำโดยตรงจากภายใน พลังของแรงดึงดูดใจตามธรรมชาติ

แรงดึงดูดใจตามธรรมชาติก็คือสิ่งที่เรารู้สึกว่าเป็นความสนใจหรือความ
กระตือรือร้นตามธรรมชาติ โลกของเราเป็นโลกที่กว้างใหญ่และมีความหลากหลาย
และมันมีเรื่องราวมากมายให้เราเรียนรู้และพบเจอ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า
พวกเราแต่ละคนมีความสนใจหรือความกระตือรือร้นตามธรรมชาติในการ
เรียนรู้และพบเจอกับเรื่องต่างๆ อย่าง มันมีกลไกภายในบางอย่างที่ทำให้เรามี
“การคัดสรรตามธรรมชาติ”

ถ้าคุณลองคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ดู ผมมั่นใจว่าคุณสามารถร่างรายชื่อของสิ่ง
ต่างๆ ที่คุณไม่มีความสนใจเลยอย่างสิ้นเชิงออกมาได้มากมายหลายอย่าง ผมรู้
ว่าผมสามารถทำอย่างนั้นได้ คุณยังอาจจะสามารถร่างรายชื่ออีกรายชื่อหนึ่งของ
สิ่งต่างๆ ที่คุณให้ความสนใจมันบ้างเพียงเล็กน้อยออกมาได้ด้วย ในที่สุด คุณก็
จะสามารถร่างรายชื่อของทุกๆ อย่างที่คุณมีความหลงใหลและสนใจในมันออก
มาได้ แน่ใจว่ารายชื่อนี้จะสั้นลงเรื่อยๆ ตามระดับของความสนใจที่สูงขึ้น

ความหลงใหลและความสนใจนั้นมาจากที่ไหน ความเห็นส่วนตัวของ
ผมก็คือมันมาจากระดับที่ลึกที่สุดในตัวของเราเอง ที่ระดับตัวตนที่แท้จริงของ
เรา มันมาจากส่วนหนึ่งของเราซึ่งอยู่เหนือกว่าลักษณะหรือบุคลิกเฉพาะตัวที่
เป็นผลลัพธ์มาจากการเติบโตขึ้นมาในสังคมของเรา

ความอันตราย

มันคือที่ระดับที่ลึกที่สุดในตัวตนของเราที่ความรู้สึกขัดแย้งดำรงอยู่
โครงสร้างทางสังคมที่เราเกิดมานั้นอาจหรืออาจจะไม่มีความรู้สึกอ่อนไหวกับ
ความต้องการและความสนใจที่ส่งตรงมาจากภายในเหล่านี้ ยกตัวอย่างเช่น
คุณอาจจะเกิดมาในครอบครัวนักกีฬาที่มีการแข่งขันกันสูงมากแต่คุณกลับมี

ความหลงใหลในดนตรีคลาสสิกและศิลปะ คุณอาจจะมีความสามารถด้านกีฬาตามธรรมชาติแต่ก็ไม่ได้มีความสนใจจริงๆ จังๆ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาใดๆ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วมันมีโอกาสที่จะเกิดความขัดแย้งขึ้นมาหรือเปล่า

ในครอบครัวทั่วๆ ไป สมาชิกส่วนใหญ่ของครอบครัวจะกดดันคุณอย่างหนักเพื่อให้คุณเดินตามรอยเท้าของพี่ชาย พี่สาว หรือพ่อแม่ของคุณ พวกเขาทำทุกอย่างเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อที่จะสอนคุณในแบบของพวกเขาและวิธีที่จะนำความสามารถด้านกีฬาของคุณออกมาให้ได้มากที่สุด พวกเขาจะพยายามขัดขวางคุณจากความสนใจในเรื่องอื่นๆ คุณทำตามที่พวกเขาต้องการเพราะว่าคุณอยากจะเป็นที่ยอมรับ แต่ในขณะที่เดียวกันการทำในแบบที่พวกเขาต้องการให้คุณทำนั้นก็ทำให้คุณรู้สึกไม่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าทุกๆ อย่างที่คุณได้เรียนรู้และถูกสอนมานั้นจะชี้แนะให้ไปเป็นนักกีฬา แต่ปัญหาก็คือ มันทำให้รู้สึกราวกับว่ามันไม่ใช่ตัวคุณ

ความขัดแย้งซึ่งเป็นผลลัพธ์มาจากสิ่งที่เราถูกสอนมาว่าเราควรจะเป็นอะไรและความรู้สึกที่ดังก้องมาจากส่วนลึกที่สุดในตัวตนของคุณนั้นเป็นเรื่องที่พบเห็นได้โดยทั่วไป ผมคงจะพูดว่าคนจำนวนมาก หรืออาจจะเป็นคนส่วนใหญ่เลยด้วยซ้ำที่เติบโตขึ้นมาในครอบครัวและในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมซึ่งแทบจะไม่มีกรสนับสนุนโดยปราศจากอคติกับวิถีทางแบบเฉพาะตัวที่ซึ่งเรามีแรงผลักดันที่จะแสดงตัวตนของเราออกมา

การขาดความสนับสนุนแบบนี้ไม่ใช่เพียงแค่ว่าทำให้กำลังใจเท่านั้น มันอาจจะอยู่ลึกลงไปในระดับเดียวกับการถูกปฏิเสธจริงๆ ในเรื่องบางอย่างที่เราต้องการจะแสดงตัวตนของเราออกมา ยกตัวอย่างสถานการณ์ที่พบได้ทั่วไป เด็กวัยหัดเดินคนหนึ่งผู้ซึ่งสังเกตเห็น “สิ่งนี้” ซึ่งเป็นสิ่งที่เราเรียกว่าแก๊งที่วางอยู่บนโต๊ะกาแฟเป็นครั้งแรกในชีวิตของเขา เขาารู้สึกอยากรู้อยากเห็นซึ่งหมายความว่ามันมีแรงขับเคลื่อนจากภายในที่กำลังผลักดันเขาให้เข้าไปหาวัตถุนี้ ในแง่หนึ่งแล้ว มันราวกับว่าแรงผลักดันนี้ได้สร้างสัญญากาศขึ้นมาในใจของเขาซึ่งจำเป็นจะต้องถูกเติมเต็มด้วยวัตถุที่อยู่ในความสนใจของเขา ดังนั้นเขาจึงมุ่ง

ความสนใจไปที่แจกันอันนั้น และด้วยความตั้งใจอย่างแน่วแน่ เขาคลานข้าม ระยะทางที่ยาวไกลของห้องนั่งเล่นไปยังโต๊ะกาแฟ เมื่อเขาไปถึงตรงนั้น เขา เอื้อมมือขึ้นไปยังขอบของโต๊ะเพื่อพยุงตัวเขาให้ยืนขึ้น ด้วยมือข้างหนึ่งจับอยู่ที่โต๊ะเพื่อสร้างสมดุลให้กับเขา มืออีกข้างหนึ่งของเขาเอื้อมออกไปแตะสิ่งนี้ที่เขาไม่เคยพบเห็นมาก่อน และในตอนนั้นเอง เขาก็ได้ยินเสียงกรีดร้องดังข้ามห้องมา “ไม่นะ! อย่าจับมันนะ!”

ด้วยความตกใจ เด็กคนนั้นล้มลงปอนิ่งและเริ่มร้องไห้ เห็นได้ชัดว่าเป็นเหตุการณ์ที่พบได้เป็นเรื่องที่ปกติอย่างมากและมันก็เป็นเหตุการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้อย่างแท้จริง เด็กๆ ไม่เข้าใจอย่างสิ้นเชิงว่าพวกเขาสามารถที่จะทำให้ตัวพวกเขาเองบาดเจ็บได้อย่างไรบ้างหรือไม่เข้าใจว่าของบางอย่าง อย่างเช่นแจกันนั้นอาจจะมีค่าได้มากเพียงใด อันที่จริงแล้ว การเรียนรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ปลอดภัย อะไรที่ไม่ และมูลค่าของสิ่งต่างๆ นั้นเป็นบทเรียนสำคัญที่เด็กควรจะต้องเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม มันมีพลวัตทางจิตวิทยาที่สำคัญที่สุดบางอย่างตรงนี้ที่ส่งผลกระทบต่อตรงกับความสามารถของเราในการสร้างคามมีวินัยและความมุ่งมั่นในแบบที่จำเป็นสำหรับการเทรดอย่างมีประสิทธิภาพในวันข้างหน้า

อะไรคือสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อเราถูกปฏิเสธโอกาสที่จะแสดงตัวตนของเรา ออกมาในแบบที่เราต้องการ หรือเมื่อเราถูกบังคับให้แสดงตัวตนออกมาในแบบที่ไม่สอดคล้องกับขบวนการคัดสรรตามธรรมชาติ ประสบการณ์แบบนี้จะสร้างให้เกิดความไม่สบายใจขึ้นมา การที่ “ไม่สบายใจ” นั้นหมายถึงการขาดความสมดุล แต่อันที่จริงแล้วอะไรคือการขาดความสมดุล เมื่ออะไรบางอย่างคือการขาดความสมดุล มันก็ต้องมีอะไรบางอย่างที่มีความสมดุลหรือมีส่วนที่เท่ากันตั้งแต่ในตอนแรก อะไรบางอย่างนั้นก็คือระดับของความสอดคล้องระหว่างสภาวะแวดล้อมภายในจิตใจของเราและสภาวะแวดล้อมภายนอกที่เราดำรงชีวิตอยู่

พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความต้องการและความปรารถนาของเราถูกสร้างขึ้นมาจากสภาวะแวดล้อมในจิตใจของเราและพวกมันจะถูกเติมเต็มด้วยสภาวะ

แวดล้อมภายนอก ถ้าสภาวะแวดล้อมทั้งสองแบบนี้มีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน เราก็จะอยู่ในภาวะจิตใจที่สมดุลและเราจะรู้สึกพอใจและมีความสุข ถ้าสภาวะแวดล้อมเหล่านี้มีความไม่สอดคล้องกัน เราก็จะต้องพบกับความไม่พอใจ ความโกรธ และความหงุดหงิดใจ หรือสิ่งที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าความเจ็บปวดทางอารมณ์

ทำไมการที่ไม่ได้รับในสิ่งที่เราต้องการหรือการถูกปฏิเสธอิสรภาพที่จะแสดงตัวตนของเราออกมาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งถึงทำให้เราต้องพบกับความเจ็บปวดทางอารมณ์ ทัศนคติส่วนตัวของผมก็คือความต้องการและความปรารถนานั้นสร้างสัญญาณในจิตใจขึ้นมา ธรรมชาติที่เราอาศัยอยู่นี้มีแนวโน้มที่จะไม่อดทนกับสภาวะสัญญาณและพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรบางอย่างเพื่อที่จะหนีจากสภาวะเหล่านั้น (นักปรัชญาชื่อฮิโชนาได้สังเกตพบเมื่อหลายศตวรรษที่ผ่านมาแล้วว่า “ธรรมชาตินั้นเกลียดสภาวะสัญญาณ”)

หากคุณลองดูดูอากาศออกจากขวด ลิ่นและริมฝีปากของคุณก็จะติดแน่นอยู่กับปากขวด มันเป็นเพราะว่าคุณได้สร้างความไม่สมดุล (สภาวะสัญญาณ) ขึ้นมาซึ่งจะต้องได้รับการเติมเต็ม อะไรคือพลวัตที่อยู่เบื้องหลังคำพูดที่ว่า “ความจำเป็นคือบ่อเกิดของสิ่งประดิษฐ์ทุกๆ อย่าง” เชื่อกันว่าความจำเป็นนั้นได้สร้างเป็นสัญญาณทางจิตใจซึ่งธรรมชาติจะเติมเต็มมันด้วยความคิดที่สร้างแรงบันดาลใจ (ถ้าจิตใจของคุณสามารถรับมันได้) จากนั้นความคิดนี้ก็จะสามารถกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนไหวและการแสดงออกซึ่งส่งผลให้ให้เกิดการเติมเต็มความจำเป็นนั้นๆ

ในจุดนี้ผมคิดว่าสภาวะแวดล้อมในจิตใจของเรานั้นก็ทำงานเหมือนกับจักรวาล เมื่อเราตระหนักถึงความต้องการหรือความปรารถนา เราก็จะเคลื่อนไหวไปเติมเต็มสัญญาณนั้นด้วยประสบการณ์จากสภาวะแวดล้อมภายนอก ถ้าเราถูกปฏิเสธโอกาสในการไขว่คว้าตามหาความต้องการหรือความปรารถนานั้น มันก็จะรู้สึกราวกับว่าตัวเรานั้นไม่สมบูรณ์หรือมีอะไรบางอย่างที่ขาดหายไป ซึ่งจะนำเราไปสู่สภาวะที่ไม่สมดุลหรือความเจ็บปวดทางอารมณ์ (หรือว่าจิตใจของเราก็เกลียดสภาวะสัญญาณเช่นกันเมื่อมันถูกสร้างขึ้นมา)

เอาของเล่นไปจากเด็กซึ่งยังเล่นกับมันไม่เสร็จ (ไม่ว่าคุณจะมีเหตุผลที่ดีเพียงใดในการทำอย่างนั้นก็ตาม) และการตอบสนองที่จะพบได้ทั่วไปก็คือความเจ็บปวดทางอารมณ์

เมื่อเรามีอายุ 18 ปี เราก็ออยู่บนโลกนี้มาแล้วประมาณ 6,570 วัน โดยเฉลี่ยแล้วก็ครั้งต่อวันที่เด็กโดยทั่วไปจะได้ยินคำพูดอย่างเช่น

- “ไม่ ไม่ เธอทำอย่างนั้นไม่ได้นะ”
- “เธอทำแบบนั้นไม่ได้ เธอต้องทำมันแบบนี้”
- “ไม่ใช่ตอนนี้ ให้ฉันลองคิดดูก่อน”
- “ฉันจะบอกเธอทีหลัง”
- “มันเป็นไปไม่ได้หรอก”
- “อะไรที่ทำให้เธอคิดว่าเธอจะทำได้”
- “เธอต้องทำมัน เธอไม่มีทางเลือก”

นี่เป็นเพียงแค่บางส่วนของวิธีที่เราทุกคนถูกปฏิเสธการแสดงออกเฉพาะบุคคลในระหว่างที่เราเติบโตขึ้นมา แม้ว่าเราจะได้ยินประโยคในลักษณะแบบนี้เพียงแค่วันละหนึ่งหรือสองครั้ง มันก็จะค่อยๆ สะสมจนกลายเป็นการถูกปฏิเสธหลายพันครั้งเมื่อเราเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่

ผมเรียกประสบการณ์แบบนี้ว่า “แรงกระตุ้นที่โดนปฏิเสธ” แรงกระตุ้นที่มีพื้นฐานมาจากความต้องการภายในจากขบวนการคัดสรรตามธรรมชาติและมีต้นกำเนิดมาจากส่วนที่ลึกกว่าในตัวตนของเรา

อะไรที่จะเกิดขึ้นกับแรงกระตุ้นเหล่านี้ที่โดนปฏิเสธและถูกทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเติมเต็ม พวกมันจะเพียงแค่หายไปเฉยๆ อย่างนั้นหรือ มันอาจจะเป็นอย่างนั้นก็ได้ถ้าพวกมันได้รับการไกล่เกลี่ยในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ถ้าเราหรือใครคนอื่นบางคนได้ทำอะไรบางอย่างที่ทำให้สภาวะแวดล้อมในจิตใจของเรากลับไปสู่สมดุลได้ อะไรคือสิ่งที่จะทำให้สภาวะแวดล้อมในจิตใจของเรากลับไปสู่ภาวะสมดุล มันมีเทคนิคอยู่หลายเทคนิค เทคนิคที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กๆ ก็คือการร้องไห้

การร้องไห้เป็นกลไกทางธรรมชาติ (วิธีตามธรรมชาติ) สำหรับเพื่อการไกล่เกลี่ยแรงกระตุ้นที่โดนปฏิเสธและไม่ได้รับการเติมเต็มเหล่านี้ นักวิทยาศาสตร์ค้นพบว่าน้ำตาประกอบไปด้วยไอออนที่เป็นประจุลบ ถ้าปล่อยให้มันไหลออกมาตามธรรมชาติ การร้องไห้จะขับพลังงานแง่ลบในจิตใจของเราออกไปและนำเรากลับมาสู่สภาวะสมดุลอีกครั้งถึงแม้ว่าแรงกระตุ้นดั้งเดิมนั้นจะไม่ได้รับการเติมเต็มก็ตาม

ปัญหาก็คือ โดยส่วนใหญ่แล้วเหตุการณ์ต่างๆ มักจะไม่เป็นไปตามแนวทางของธรรมชาติและแรงกระตุ้นที่โดนปฏิเสธเหล่านี้ไม่เคยได้รับการไกล่เกลี่ย (อย่างน้อยที่สุดก็ไม่ใช่ในตอนที่เรายังเป็นเด็กอยู่) มันมีหลายเหตุผลว่าทำไมผู้ใหญ่ถึงไม่ชอบให้ลูกๆ ของพวกเขา (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กผู้ชาย) ร้องไห้และพยายามทำทุกๆ อย่างที่พวกเขาสามารถทำได้เพื่อไม่ให้มีพฤติกรรมแบบนี้เกิดขึ้นมา มันมีหลายเหตุผลเช่นกันว่าทำไมผู้ใหญ่ถึงไม่สนใจที่จะอธิบายลูกๆ ของพวกเขาว่าทำไมพวกเขาถึงต้องโดนบังคับให้ทำอะไรบางอย่างที่พวกเขาไม่อยากจะทำ ถึงแม้ว่าผู้ใหญ่อาจจะพยายามอธิบาย มันก็ไม่มีอะไรรับประกันว่าพวกเขาจะทำมันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากพอที่จะไกล่เกลี่ยความไม่สมดุลนั้นได้ แล้วอะไรจะเกิดขึ้นหากแรงกระตุ้นเหล่านี้ไม่ได้รับการไกล่เกลี่ย พวกมันก็จะค่อยๆ สะสมมากขึ้นเรื่อยๆ และโดยทั่วไปแล้วจะลงเอยด้วยการแสดงอาการของพวกมันออกมาในรูปแบบพฤติกรรมเสพติดและย่ำคิดย่ำทำ กฎทั่วไปแบบคร่าวๆ ก็คือ อะไรก็ตามที่เราคิดว่าเป็นสิ่งที่เราขาดไปในตอนที่เราเป็นเด็กสามารถที่จะกลายเป็นการเสพติดได้อย่างง่ายดายในตอนที่เรากลายเป็นผู้ใหญ่ ผมกำลังอ้างถึงผู้คนที่ทำอะไรได้เกือบทุกอย่างเพื่อที่จะดึงดูดความสนใจมาที่ตัวของพวกเขา เหตุผลที่พบได้บ่อยที่สุดก็คือพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาไม่ได้รับความสนใจมากพอในตอนที่เป็นเด็กหรือไม่ได้รับมันในตอนที่ยังเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพวกเขา ไม่ว่าจะกรณีใด ความรู้สึกขาดนี้จะกลายเป็นพลังงานทางอารมณ์ที่ไม่ได้รับการแก้ไขซึ่งผลักดันพวกเขาให้มีพฤติกรรมในแบบที่จะตอบสนองกับการเสพติดนั้นๆ สิ่งสำคัญสำหรับเรา

ในการที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับแรงกระตุ้นที่โดนปฏิเสธและไม่ได้รับการเติมเต็มพวกนี้ (ซึ่งมีอยู่ในตัวของเราทุกคน) ก็คือพวกมันส่งผลกระทบอย่างไรบ้างต่อความสามารถของเราในการคงความมุ่งมั่นและการใช้วิธีการที่มีวินัยและมีความสม่ำเสมอในการเทรดของเรา

เครื่องป้องกันตัว

ในการที่จะทำงานให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะแวดล้อมของการเทรด เราต้องการกฎและขอบเขตเพื่อนำทางให้กับพฤติกรรมของเรา มันเป็นเรื่องจริงง่าย ๆ ของการเทรดในเรื่องที่ว่ามันมีโอกาสมันที่เราจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงกับตัวเราเอง ความเสียหายซึ่งอาจจะรุนแรงกว่าที่เราคิดว่าจะเป็นไปได้ไปอย่างมาก มันมีการเทรดหลากหลายรูปแบบที่ความเสี่ยงของการขาดทุนนั้นมีไม่จำกัด เพื่อป้องกันโอกาสที่จะสร้างความเสียหายให้กับตัวเราเอง เราจำเป็นต้องสร้างโครงสร้างภายในจิตใจในรูปแบบของวินัยของจิตใจและทัศนคติที่จะชี้นำพฤติกรรมของเราเพื่อที่จะเราจะได้ทำทุกอย่างเพื่อสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตัวเราเองเสมอ โครงสร้างนี้จำเป็นต้องมีอยู่ภายในตัวของพวกเราแต่ละคน เพราะว่าไม่เหมือนกับในระบบสังคม ตลาดไม่ได้เตรียมมันไว้ให้เรา

ตลาดจะให้โครงสร้างในรูปแบบของพฤติกรรมซึ่งบ่งชี้ว่าเมื่อไรที่มีโอกาสในการซื้อหรือการขายเกิดขึ้น แต่โครงสร้างนี้มันก็สิ้นสุดลงเพียงแค่นั้น ด้วยตัวบ่งชี้แบบง่าย ๆ เมื่อมองจากมุมมองของคนแต่ละคนแล้ว มันไม่มีกฎอย่างเป็นทางการเพื่อชี้นำพฤติกรรมของคุณ มันไม่มีแม้แต่จุดเริ่มต้น ระหว่างกลาง หรือจุดจบเหมือนกับที่มันเป็นในกิจกรรมอื่นๆทุกอย่างที่เราเคยเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง

นี่คือความแตกต่างที่สำคัญที่สุดและมีความหมายที่ลึกซึ้งทางจิตวิทยา ตลาดเป็นเหมือนกับสายน้ำที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา มันไม่มีจุดเริ่มต้น จุดจบ หรือการหยุดรอ แม้แต่เมื่อตลาดปิดทำการ ราคา ก็ยังคงมีการเคลื่อนไหวอยู่ มันไม่ได้มีกฎที่บอกว่าราคาเปิดในวันใดๆ จะต้องเป็นราคา

เดียวกันกับราคาปิดของวันก่อนหน้านั้น ไม่มีสิ่งใดที่เราทำอยู่ในระบบสังคมที่เตรียมตัวเราให้พร้อมสำหรับการเข้าไปทำงานให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะแวดล้อมที่ “ไร้ขอบเขต” แบบนี้

แม้แต่เกมการพนันก็ยังมีโครงสร้างภายในที่ทำให้พวกมันมีความแตกต่างออกไปจากการเทรด และมีอันตรายน้อยกว่ามากด้วย ยกตัวอย่างเช่น ถ้าหากเราตัดสินใจจะเล่นแบล็คแจ็ค สิ่งแรกที่เราจะต้องทำก็คือตัดสินใจว่าเราจะวางเดิมพันหรือจะยอมเสี่ยงเท่าไร นี่คือการตัดสินใจที่เราถูกบังคับให้ต้องทำตามกฎของเกม ถ้าเราไม่ตัดสินใจเลือก เราก็เล่นเกมนี้ไม่ได้

ในการเทรด ไม่มีใคร (นอกจากตัวคุณเอง) ที่จะมาบังคับให้คุณต้องตัดสินใจล่วงหน้าว่าความเสี่ยงของคุณคือเท่าไร อันที่จริงแล้วสิ่งที่เรามีก็คือสภาวะแวดล้อมที่ไม่มีขีดจำกัดที่ซึ่งเกือบทุกอย่างสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกๆ ขณะ และมีเพียงแค่ผู้ชนะอย่างสม่าเสมอเท่านั้นที่กำหนดความเสี่ยงของพวกเขาก่อนที่จะเข้าไปทำการเทรด สำหรับคนอื่นๆ ที่เหลือ การกำหนดความเสี่ยงล่วงหน้าจะบังคับให้คุณต้องเผชิญหน้ากับความเป็นจริงที่ว่า การเทรดแต่ละครั้งนั้นมีผลลัพธ์ที่เป็นไปได้หลายอย่าง ซึ่งหมายความว่ามันอาจจะออกมาเป็นการขาดทุนก็ได้ ผู้แพ้อย่างต่อเนื่องจะทำทุกอย่างเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการยอมรับความจริงที่ว่าไม่ว่าการเทรดนั้นจะดูดีเพียงใดก็ตามแต่มันก็มีโอกาสที่จะขาดทุนได้ ถ้าไม่มีโครงสร้างภายนอกที่บังคับให้เทรดเดอร์ทั่วไปคิดต่างออกไปจากนี้ เขาก็จะอ่อนไหวต่อการหาเหตุผลมาอ้างว่าตัวเองถูกหรือการใช้ตรรกะที่ผิดเพี้ยนซึ่งทำให้เขาเข้าไปสู่การเทรดโดยเชื่อว่ามันไม่มีทางที่จะขาดทุน ซึ่งทำให้การกำหนดความเสี่ยงก่อนที่จะเข้าไปเทรดนั้นกลายเป็นเรื่องที่ไม่มีความจำเป็น

เกมการพนันทุกชนิดมีจุดเริ่มต้น ระหว่างเกมการเล่น และจุดจบที่เฉพาะเจาะจงขึ้นอยู่กับลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งจะเป็นตัวกำหนดผลลัพธ์ของเกม เมื่อคุณตัดสินใจแล้วว่า คุณจะเข้าไปเล่น คุณก็ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนใจได้ คุณจะต้องเข้าไปเล่นในระยะเวลาหนึ่ง มันไม่ได้เป็นแบบนั้นสำหรับการเทรด ในการ